Milliyet

ÇOCUK

13 Ağustos 1979 • Sayı: 33 • 10 Lira

Her hafta

ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

Bir çizgi romanın tamamı

KAKTÜS TUZAĞI

TEMEL REİS

© King Features Syndicate, Inc., 1978. World rights reserved.

bizden size

OKURUN SESİ

● Dergimizde daha önce yayımlanan "Aptal Hamdi" dizisinin kitabı ne zaman çıkacak?

AYSEL TÜZEL
(Ankara)

"Aptal Hamdi" kitabının çıkışı kâğıt sorunu yüzünden bir süre gecikti, sevgili okurumuz. Bir ay içinde çıkacak...

● Derginizin orta bölümünde yayımladığınız çizgi klâsikleri zevkle okuyoruz. Özellikle Jules Verne'in romanlarını bastığınız zaman daha çok seviniyoruz...

İRFAN KERMEN
(İstanbul)

● Derginizi çok beğeniyorum. Pembe Panter, Temel Reis, Kaptan ve Çocukları ve Bulmaca köşenizi daha çok beğeniyorum. Tele Yunus gibi öyküleştirilmiş çocuk sorunlarını konu alan bir yazı yayımlayamaz mısınız?

BANU YALÇIN
(Karabük)

● Tele Yunus'u çok özledik. Yeni serüvenlerini ne zaman okuyacağız?

KEMAL ŞENER
(Trabzon)

Tele Yunus'un yeni serüvenlerini yakında sunacağız...

BU HAFTAKİ klâsik romanımız "Kaktüs Tuzağı", sevgili okurlar... Yazarı Karl May... Karl May, Amerika'nın "Vahşi Batı"sını anlatan bir yazar. Yapıtları, kendi türünün klâsikleri arasında sayılıyor. Çoğu filme alınmış. Bunlar içinde belki "Winnetou"yu anımsayacaksınız. Karl May'ın romanlarından televizyona uygulanan programlar, şu sıralarda Almanya'da arka arkaya gösteriliyor. "Kaktüs Tuzağı"nı seveceğinizi umuyoruz.

YAŞAR KEMAL'in romanından İsmail Gülgeç'in sizlere aktardığı "İnce Memed"i çok sevdiğinizi, gelen mektuplardan, telefonlardan anlıyoruz. Bizce de başarılı bir çizgi-roman bu... Öyle sanıyoruz ki, önümüzdeki yıllarda Amerika'da, Fransa'da ve İskandinav ülkelerinde yayımlanacak. Bize bu konuda yabancı yayımcılardan öneriler gelmeye başladı bile. Bir Türk yapıtının yabancı ülkelerde yayımlanmasını sağlarsak büyük kıvanç duyacağız.

SEVGİLİ DÜNYA... İngiltere'de yayımlanan bir kitabın adı bu... Kitabı size iç sayfalarımızda tanıtıyoruz. Tanıtmamızın iki nedeni var: Biri, bu yapıtın çocuklar tarafından hazırlanması; öteki de, yapıtta Türk çocuklarının da resimlerinin, yazılarının bulunması... Yukarıda sizlere "Sevgili Dünya"da yer alan bir resmi, 10 yaşındaki İspanyol Vicky de la Calva'nın resmini sunuyoruz.

ÖYKÜMÜZ Kemal Özer'den... Günümüz Türk şiirinin önde gelen adlarından biri olan Kemal Özer'in bazı yapıtları yabancı dillerde de yayımlandı. Ünlü yazarımızın bu öyküsünü, sizler için yazdığı başka öyküler de izleyecek.

YİNE bu sayıda ünlü bir şairimiz daha yer alıyor: Necati Cumalı. Sadece ülkemizde değil, başka ülkelerde de tanınan Cumalı, büyükler için yazdığı şiirlerle, öykülerle, romanlarla, oyunlarla, denemelerle ün kazandı. Çok yönlü bir sanatçı. "Milliyet Çocuk Dergisi"nin sayfalarında onun yapıtlarına yer vermekten kıvanç duyuyoruz.

YAZI yarıladık sayılır. Yavaş yavaş okul dönemi geliyor. Bu güzel günlerde hepinize bol güneşler, sıcak denizler, tatlı eğlenceler dileriz... Haftaya buluşmak üzere...

İÇ SAYFALARDA

İnce Memed / 4
Doğum Günü / 8
Halit Kıvanç Sizlerle /9
Her Telden / 11
Pembe Panter / 12
Pıtırcık'ın Serüvenleri /16
Kirpi Çocuk / 17
Mehmet'in Çevre Dosyası/18
Kaktüs Tuzağı /19
Öykülerle Atasözleri /51
Bizim Ali / 52
Tarihte Bu Hafta /53
Püskül ile Çilli / 54
TV, Sinema / 55
Sevgili Dünya / 56—57
Spor / 58
Larry Yuma / 59
Bilmece Bulmaca / 62
Mektup Arkadaşı / 64
Yanıtlar ? 64
Okurdan Okura / 65
Eğlence Sayfası / 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 13 Ağustos 1979 ● 1979 / Sayı 33 ● Sıra No. 324

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres:* Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl: 455 TL / 6 ay: 227.50 TL ● Uçakla: 1 yıl: 553 TL / 6 ay: 266.50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 10 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 12.50 TL

İNCE MEMED/3

MEMMEED!.. SEN MİSİN? HERKES SENİ ÖLMÜŞ BİLİYOR YAVRUM.
GİT ŞU KEÇİLERİ ÇIKAR... ULAN SENİ ARAYA ARAYA BİR HAL OLDULAR. SUYA DÜŞMÜŞ SANDILAR...
MEMMEDİM... ANAN DERDİNDEN ÖLÜYORDU. HİÇ YÜREĞİN ACIMADI MI ULAN?..
BU KEÇİLER KİMİN?
İYİ ADAM SÜLEYMAN... BİRE DELİ USANDIN ABDİ NAMUSSUZUNDAN AMA ANANA HABER VER DE KAÇ KAÇACAKSAN!
KESME KÖYÜNDEN SÜLEYMAN'IN.
N'OLURSUN HÖSÜK EMMİ.. SÜLEYMAN'A, ÇOBAN OLDUĞUMU SÖYLEME. ABDİ AĞA DUYMASIN.
KORKMA! HİÇ BİR ŞEY YAPAMAZ..
BÜTÜN GÜN GÜN PANCAR HÖSÜK EKİN BİÇTİ. MEMED DE EKİNİN KIYISINDA DİKİLDİ KALDI...
HÖSÜK EMMİ... ALLAHINI SEVERSEN ANAMA, KİMSEYE SÖYLEME BENİ GÖRDÜĞÜNÜ...
PANCAR HÖSÜK KÖYE GİRDİĞİNDE BİR SIR BİLİYOR DA SÖYLEMİYORMUŞCASINA GÜLÜYORDU.. SEYREK GÜLEN BİR ADAM OLDUĞU İÇİN HÖSÜĞÜN BU HALİNE KİMSE BİR MANA VEREMEDİ...
?
?
?
DÖNE MÜJDEMİ İSTERİM DÖNE!..
?
BİLİYUR HÖSÜK AĞAM, MÜJDEN BAŞIM ÜSTÜNE...
BİLİYUR, ABDİ AĞAM!
DUYDUĞUM DOĞRU MU DÖNE?
PANCAR HÖSÜK GÖRMÜŞ, GELDİ BANA SÖYLEDİ...
OĞLUNU GÖRDÜM BU GÜN DÖNE.. YANIMA GELDİ, BÜYÜMÜŞ ETLENMİŞ...
AZICIK BİR ZAMANDA PANCAR HÖSÜĞÜN GETİRDİĞİ HABER BÜTÜN KÖYE YAYILDI. DÖNE'NİN EVİNİN ÖNÜNDE YIĞILIŞTILAR. KALABALIKTAN GÜRÜLTÜ GELİYORDU. BİRDEN SES SOLUK KESİLDİ...
DÖNE! DÖNE!

YAŞAR KEMAL/Çizen: İSMAİL GÜLGEÇ

SÜLEYMAN HİÇ UTANMADIN MI BENİM KAPIMDAN ADAM ALMAĞA? ABDİ'NİN KAPISINDAN ADAM ALINIR MI?.. OLMUŞ İŞ MİDİR BU? YAZIK SANA SÜLEYMAN... ŞU AK SAKALINA BAKMADAN...
İN HELE ATTAN AĞA... BULUR İÇERİ. SANA HER BİR ŞEYİ SÖYLEYEYİM.
SENİN EVİNE İNMEM... OĞLAN NEREDE? YERİNİ SÖYLE!
ZAHMET OLUR SANA AĞA... BEN HEMEN ALIR ŞİMDİCİK GETİRİRİM...
ZAHMETİ MALİMETİ YOK... GÖSTER BANA YERİNİ ÇOCUĞUN...
PEKİ AĞAM GİDELİM...
DÜŞ ÖNÜME!..

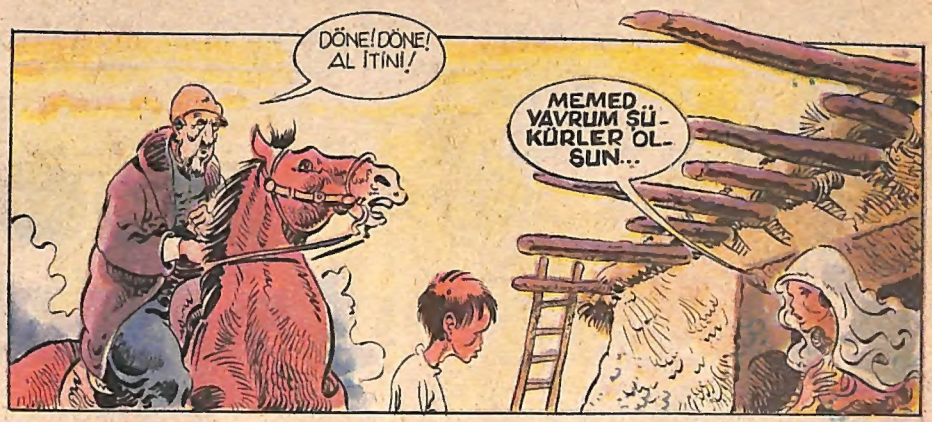

O GÜNDEN SONRA **İNCE MEMED** TEK BAŞINA GÜNLERCE ÇALIŞTI... LEYLEĞİN GÖZÜNDE Kİ EKİNİ BİÇTİ, HARMANI YAPMAK İÇİN ANASIYLA BİRLİKTE SELEK ÇEKTİ. GÜNLERDEN BERİ DÖĞEN SÜRÜYORDU... BİR DERİ BİR KEMİK KALMIŞ, KAPKARA KESİLMİŞTİ... **ABDİ AĞA** İSE O GÜNDEN BERİ NE BİR ŞEY SÖYLEMİŞ, NE DE GÖRÜNMÜŞTÜ...

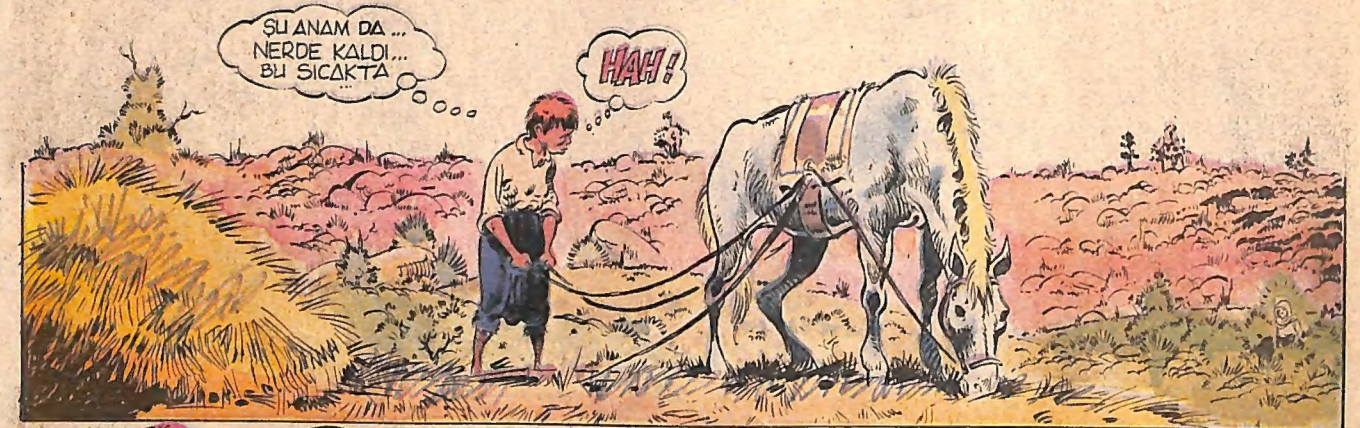

ÖYKÜ

DOĞUM GÜNÜ

KEMAL ÖZER

SEVGİLİ Alev,
Tatile girerken kararlaştırdığımız gibi yazıyorum işte. Umarım sen de gecikmeden yazarsın. Biliyorum sabırsızlanıyorsun şimdi. Gevezeliği bırak da olan biteni bir an önce anlat diyorsun. Dur bakalım, her şey sırayla. Ne öğrettiler türkçe derslerinde? Her yazının önce bir girişi olmalı.

Bilirsin, annem her işte değişiklik arar. (Dikkat! Bu sözcüğün altını özellikle çiziyorum, nedenini mektubun sonunda anlayacaksın.) Bu yıl yaz tatilini nerde geçireceğimiz düşünülürken, yurt dışına çıkmayı istemedi. Antalya gibi, Bodrum, Marmaris, Kuşadası gibi ilk akla gelen yerlerden de bıkmış. Babama dedi ki:

– Şöyle bir ayağım kentte olsun şekerim. Biraz da aynı yüzleri görmeyeceğim bir yer olsun. Biraz da köy yaşantısına yakın olsun. Gürültü patırtıdan sıkıldıkça gidip bir köy evinde kahvelerini içeyim, bir iki kendi halinde insanla konuşayım.

Sıkı bir pazarlığa oturdular. Annemin istediği gibi bir yerde tatil ucuza gelecekti. Bunu bildiği için başka istekler sıralıyordu. Başından beri bu işten hoşlanmayan babamsa ödün koparma niyetiyle zora koşuyordu durmadan. Her zaman olduğu gibi sonunda uzlaştılar. Annem "bir köy evinde kahve içme" tasarısı uğruna, babamın tatil boyunca kentteki evimizde kalmasını, haftada iki gece yanımıza gelmesini kabul etti.

Peki, bu üç "olsun"lu yeri bulmak için ne yaptınız, diyeceksin. Anlatayım. Ne gazetelere göz attık, ne gezi kılavuzlarına başvurduk. Doğrudan bizim hizmetçiyi görevlendirdik. Nasıl mı? Bir hafta izin verdi annem. Bir hafta sonra, başka hizmetçiler arasında yaptığı soruşturmanın sonucunu anneme getirdi. Gidilecek yeri bulmuştuk: "Gündöndü Tatil Köyü".

Evet, tatil geçirdiğimiz yerin adı böyle. Doğrusu, annemin üç isteğini de karşılayan bir yer. Kente gerçekten yakın. Bir saatte geldik kolayca. Sonra hiçbir tanıdığa rastlamadık kalanlar arasında. Köy yaşantısı dersen, bu dolaylarda tarlalar arasında birkaç köy evi de gözümüze çarptı gelirken.

Burasını gözünde canlandırman için nereden başlasam acaba? Küçük bir koy düşün. Bir yanı bu koya açılan, oldukça geniş bir alana tek katlı, ikişer katlı evcikler serpiştir sonra. Cilalı tahtadan, önü çardaklı bir yemek salonuyla yine cilalı tahtadan bir oyun salonunu da bunlara ekle. Geri yanı, geceleri kurbağaların konser verdiği, suyu kimbilir ne zamandır değiştirilmemiş kirli bir havuz, iri çakıl döşeli yollarla bir birinden ayrılan çeşitli çiçek öbekleri, ağaçlar, bunların arasına yerleştirilmiş kütükten masa ve sandalyalar. Ha, bir de, yine kütükten oyulmuş iki kişilik bir salıncaklı sandalya ile ufak çocuklara ayrılmış oyun bahçesini unutmamak gerek. İşte sana "Gündöndü Tatil Köyü".

Burda karşılaştığımız ilginç kişilerden söz edeyim biraz da. Önce, giriş işlemimizi yapan, parayı ödediğimiz adam. Paçalarını kıvırsa balıkçı dersin. ("Balıkçı" adını taktım ben de zaten.) Çantalarımızın, bavullarımızın çokluğu karşısında iyice afalladı. İki oda istediğimizi söyleyen anneme, "iki oda mı yalnızca?" diye sormaz mı şaşkınlıkla! "Danışma"dan ayrılıp üstelik bizimle birlikte yürüdü yerleşeceğimiz odalara kadar. Hem yürüyor, hem de (daha çok kendini inandırmak ister-

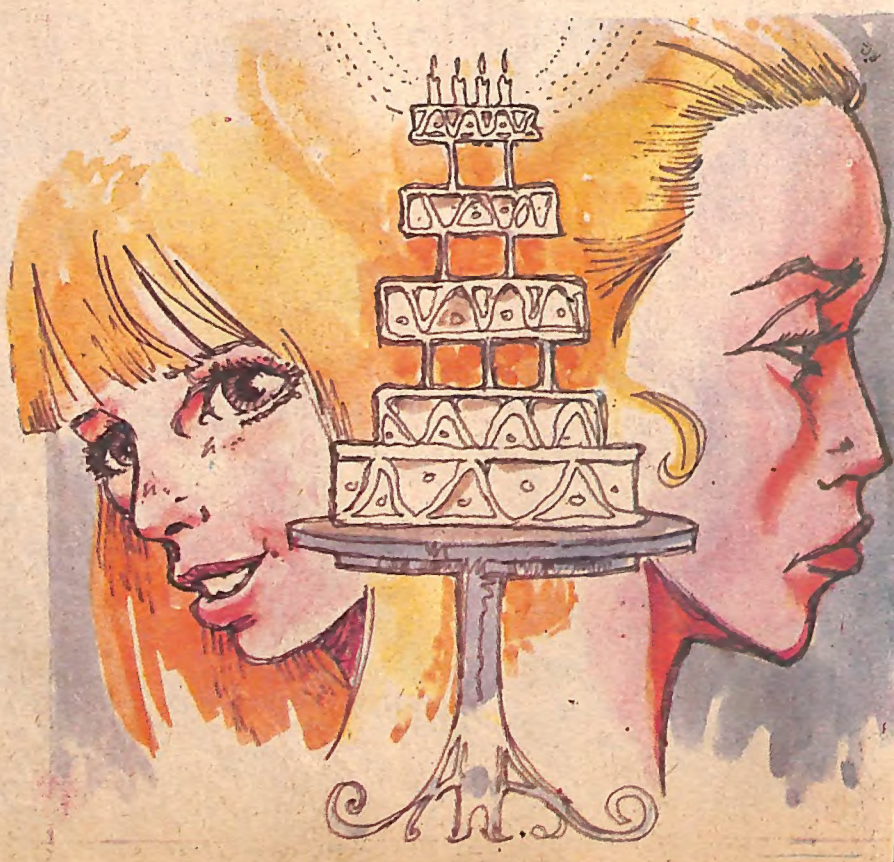

cesine) "her türlü rahatınız sağlanacaktır hanımefendi" diyordu boyuna. Bir ara, ağaç altlarındaki oturma yerlerini gösterip "Efendim, köyümüzü daha çok bir baş dinleme köşesi olarak düşündük," bile dedi. Odalarımızın önünde, daha biz içerisini görmeden, başka bir isteğimiz olup olmadığını sordu, sonra da ellerimizi sıktı.

Oyun salonundaki görevli de ilginç. Çıplak ayaklarında tokyolar. Gömleğinin kolları kıvrık. İnsanın gözü suratına takılıyor hemen. Koca burnuyla ünlü Sirano'yu bilirsin. Bununkinin yanında Sirano'nun burnu yüksük gibi kalır. Daha iyi bir örnek bulayım da öyle anlatayım. Dur bakayım, hah buldum. Bizim tekneyi su dışındayken gördün mü hiç? Hani dibinde yassı bir demir kanat vardır. Yelken direğini dengelesin de tekne devrilmesin diye. Adına "salma" denir. İşte tıpkı o salmaya benziyor. İki yanında, iyice çukura kaçmış iki de boncuk göz. İnsan bu yüze bakarken genzi karıncalanıyor nedense. ("Kekre" adını taktım ona da.)

Yemek salonundaysa en büyüğü 16 —17 yaşında çocuklar garsonluk ediyor. Ceket yok üstlerinde, hepsinin gömlekleri de ayrı renk. Civcivler gibi koşuşturuyorlar ordan oraya. Ya çatalı yanlış yere koyuyorlar, ya bardak getirmeyi unutuyorlar. Başlarındaki de başgarsondan çok horoza benziyor. İki yana yalpalayarak masalar arasında dolaşıyor. Annem sigara çıkardıkça bir iki kez kibrit yetiştirmek istedi, ama nerdeyse takılıp düşüyordu. Vazgeçti o yüzden. Bizim masaya da kendi hizmet etmedi bir daha. Ahçıbaşını görsen, incecik biri. Resimlerde gördüğümüz ak külâhlı, şişman, topaç yüzlü ahçılara benzemiyor. (Yemeklere acıyı çokça kaçırdığından "Siyanür" adını uygun gördüm ona. Anlayacağın gibi, başgarsona "horoz", ötekilere de "civciv" diyorum.)

Öbür odalarda kalanlara gelince, yaşlılarla daha okula başlamamış çocuklar çoğunlukta. Küçükler sürekli vızıldanıyorlar. Yaşlılara ağaç altlarındaki sıralarda rastlanıyor en çok. Asıl boy gösterenler orta yaşlı kadınlar. Onların da hepsi aşağı yukarı birbirinin benzeri. Kolları ve boyunları kalın, bacakları oldukça güdük, yüzleri kanlı canlı ve yuvarlak. Gülerken diş etleri görünüyor. Sık sık da gülüyorlar. Hepsi aynı ailedenmiş gibi bir arada dolaşıyorlar. Bir bakıyorsun, para

(Devamı arka sayfada)

halit kıvanç
SİZLERLE

ÇALIŞMAK VE DİNLENMEK

GEÇENLERDE işlerimi ayarlayıp yirmi gün kadar tatil yapma şansına eriştim. "Şans" diyorum. İlerde bizim yaşımıza geldiğinizde, hele işler arasına gömüldüğünüzde, bu "tatil" sözcüğünün ne büyük bir "şans" olduğunu iyi anlayacaksınız. Gene de, sıkı çalıştığınız bir sürenin ertesinde, sizlerin de dinlenme arzusu duyduğunuzu bilirim. Ne var ki, yaşam kavgasına atıldıktan sonra, tatil gerçekten büyük önem kazanıyor.

Nedendir bilmem, ünlü düşünürler çalışmak üzerine pek çok güzel söz söylemişlerdir de.. Dinlenmek konusunu pek o kadar ele almamışlardır. Ya doğal görmüşlerdir bunu.. Ya da onların çağında bugünkü gibi dur-durak demeden çalışma yoktu. Belki de herkesin daha çok dinlendiğini görüp biraz da çalışsınlar diye hep çalışmayı teşvik etmişlerdir. Her neyse, gerçek olan, çalışma sırasında dinlenmeyi unuttuğumuzdur. Oysa dinlenmenin önemini gözden uzak tutamayız. Bunu bir sporcunun, örneğin bir atletin uzun atlamada daha ileriye, yüksek atlamada daha yükseğe atlayabilmek için önce geriye gidişine benzetebiliriz. Atlet önce geriye gidip mesafe alır yani güç kazanır. İşte tatil yapan insan da, daha iyi, daha güçlü çalışabilmek için mesafe almış, güç kazanmış demektir.

Haaa bakın, dinlenmek deyince ille de sırtüstü yatmak anlamına kabul etmeyin!. İnsan bir iş yapıp yorulduğunda, dinlenmek için bambaşka bir iş yapabilir. Çalışırken yaptığı işe benzemeyen bir başka işi yapmak, insanı dinlendirebilir. Kimi büyük devlet adamlarının, onca yorgunluktan sonra odalarına çekilip keman çaldığı, keminin tenha bir köşede balık tuttuğu, kiminin bilardo oynadığı, kiminin marangoz takımlarını çıkarıp ufak tefek tahta, doğrama işleri yaptığı bilinir. Sürekli yazı yazan, sürekli kitap okuyan bir kişi dinlenmek için örneğin piyano çalarken, sürekli piyano çalan bir müzisyen de dinlenmek için kitap okuyabilir. Ben de dinlenebilmek için biraz voleybol oynadım. Oynadım dedimse yaşımın elverdiğince.. Oynadığımı varsaydım.. Biraz tavla oynadım.. Biraz da — parasına olmadan — kağıt oynadım. (Arada not edeyim: Asla kumar oynamam. Oynamasını da, seyretmesini de sevmem.) Çok az televizyon seyrettim. Bütün yıl çok izlediğim için, tam dinleneyim dedim. Ancak sizlere bu öğütü verirken, bir noktaya dikkatinizi çekerim. Çok yorucu bir iş yapmış, vücutça pek yorulmuş bir insanın, dinlenmek için gene bedenini yoran bir iş yapması tavsiye edilmez. İki arasını, tam ortasını bulmalı bu dinlenme işinde.. Kafası çok yorulmuş kişi, daha çok bedenini yoran bir işle dinlenebilir. Bedeni çok yorulan kişi de daha çok kafasını yoracak bir iş seçer. Hem kafamız, hem bedenimiz birlikte tatil yapmalı.. Yeni bir çalışma dönemine girerken tüm dinlenmiş olmalı insan..

Ders çalışırken bile uygulamalısınız bu yöntemi.. Kafanız mı yoruldu çalışmaktan.. Birkaç dakika bırakın dersi!. Başka iş yapın!. Ama birkaç dakika için.. Ya pencereden bakın!. Sokağı seyredin!. Şöyle boş boş seyredin!. Yahut müzik çalın, radyo dinleyin, varsa televizyon izleyin. Ama yineliyorum: Birkaç dakika için.. Size yeniden çalışma gücü kazandıracak kadar..

Şimdi tatil bitti. Gene geldik işlerimize.. Umarım ki sizler de yeni ders yılına iyi dinlenmiş olarak girersiniz. Ne dedik: Daha ileriye atlayabilmek için şöyle bir gerilemek, güç kazanmak gerek..

Haftaya yine buluşmak dileğiyle...

çantaları ellerinde, oyun salonuna yönelmişler hep birden. Bir bakıyorsun, süslenip püslenip yürüyüşe çıkmışlar ya da mayolarını giymiş kumsala iniyorlar.

Bütün bunlar güzel de annem ne yaptı, değil mi? Ben de sözü artık ona getireceğim. Doğrusu, burayı görünce, birkaç gün ancak dayanır, demiştim. Kendi istemişti, "beni buraya niye getirdiniz?" diye kimseye çatamazdı. Ama bir neden bulabilirdi tatili yarıda kesmek için. Üstelik nedenler öylesine boldu ki... Örneğin, yaşlıların çokluğu karşısında, "genç yaşımda düşkünler yurduna kapanmaya hiç niyetim yok," diyebilirdi. Ya da vızıldaşan çocukları gösterip, "her bağırışlarında ömründen bir günü götürdüklerini" ileri sürebilirdi.

Bir sabah, kahvaltıdan sonra, beklediğim oldu. Üstümüzü değişelim diye odalarımıza doğru yürüyorduk. Elini birdenbire omuzuma koydu. Anladım, bir şey konuşmak istiyordu benimle. Önem verdiği bir konuşmaya başlarken hep böyle elini omuzuma kordu.

Artık dayanamadı, dedim içimden. Tatili yarıda kesip eve dönmek için bir neden buldu da bana açıklamak istiyor olmalı.

Merak ediyordum bulduğu nedeni. Yan yana yürürken, bir an önce başlasa, diyordum boyuna. Sonunda açıkladı. Eve dönmek için bulduğu nedeni değil de verdiği bir kararı açıkladı:

— İki gün sonra doğum gününü kutlayacağız.

Yanlış okumadın. Evet, böyle dedi. Ben de, şu anda aklından geçirdiğin gibi, beş ay önce doğum günümü kutladığımızı şaşkınlıkla söyledim. Annemi bilirsin, bir şeye karar verdi mi, yapar. Bir daha kutlayacaktık. Hem de burda, tatil köyünde. Kendimi naza çektim biraz. Pazarlığa oturduk. İstediğim armağanları almaya söz verince kabul ettim.

Bir koşulu vardı yalnız. Hazırlıklar gizli yürütülecekti. Nasıl olsa kimse tanımıyor, niye gizli kalacakmış, deme. Ben de önce yadırgadım, senin gibi. Bu işin içinde bir iş olduğunu sonunda anladım.

Görmeliydin, gözleri nasıl parlamıştı. Kararını açıkladıktan sonra, öyle bir canlandı ki, şaşarsın. Hemen hazırlıklara koyuldu. Bir yandan tasarısını gerçekleştirmek için kente telefonlar yağdırırken, bir yandan da ilişkilerini geliştiriyordu. Selâmlaşmaktan kaçındığı ya da göz ucuyla selâmladığı kimselerle oturup konuştuğunu gördükçe gözlerime inanamıyordum. Sanki canını sıkacak hiçbir şey yoktu çevrede. Her şey gönlünce gider gibi keyifliydi.

Beni de heyecan sarmıştı. Ne yapmak istediğini tam anlayamamıştım, ama doğum günü töreninin ardında bir amaç gizliydi. Tatil köyüne, unutamayacakları bir gösteri hazırladığını seziyordum.

Sonunda beklenen gün geldi. Benim yerime annem sevinçliydi. Niye bu kadar sevindiğini, arabaları görünce anladım. Tam dört araba, ağzına kadar doluydu. Öyle bir zamanda gelmişlerdi ki, kimse ne olduğunu anlayamadan ortalık bir anda şenlendi. Göz açıp kapayıncaya dek salonun önündeki çardak süslendi, bütün masalar donandı.

Yepyeni bir giysi getirtmişti bana. Kendi elleriyle yardım etti giyinmeme. Kendisinin de, hiç görmediğim, yeni bir giysi vardı üzerinde. Gelenleri tek tek karşılayıp güler yüzle buyur ediyordu masalara. O vızıltı küpü küçükler yerlerinde duramıyor, bir an önce tören başlasın diye el çırpıyorlardı. Onları susturmak şöyle dursun, daha çok bağırsınlar diye nerdeyse kışkırtıyordu. Tatil köyü sorumlu ve görevlileri, olan biteni ağızları açık, hayran bakışlarla izlemekteydi.

Annemin bir baş işaretiyle müzik başladı. Aynı anda da, özel olarak getirtilmiş usta garsonların taşıdığı doğum günü pastası içeri alındı. Pasta görününce tüm sesler kesildi. Çünkü kule gibi kat kat yükseliyor, içinde renk renk mumlar yanıyordu. Tepesine de çok güzel bir çikolatadan bebek oturtulmuştu. Benim bile gözlerim kamaştı, hayranlıkla seyretmeye başladım. Gerçek doğum günümde duymadığım bir heyecanla titriyordum. Annem yanıma sokulmasa kendime gelemeyecektim. Seslendiğini duydum:

— Kendine gel, her şeyi bir anda bozmak mı istiyorsun!

Sonra ne mi oldu? Benim için her şey yolunda gitti. İstediğim armağanlara kavuştum. Hatta daha çoğuna... Ama annem için aynı şeyleri söyleyemeyeceğim. Ben mumları üfleyip alkışlandıktan sonra annem kucakladı, öptü. Kendisinin ve babamın güzel kağıtlara sarılı armağanlarını verdi.

Ne olduysa işte ondan sonra oldu. Hani aynı ailedenmiş gibi bir arada dolaştıklarını söylediğim orta yaşlı kadınlar var ya, oturdukları masalardan kalktılar, yine bir arada geldiler beni kutlamaya. Yalnız kutlasalar iyi, kutladıktan sonra bir de armağanlarını bıraktılar. Yandaki masanın üstü dağ gibi yığıldı getirdikleriyle.

Keyfime diyecek yoktu benim. Ama annemin öyle mi? Baktım, onlar armağanlarını bıraktıkça annemin gülüşü ufaldı, ufaldı. Hiç kalmadı. Sonra yanaklarının kırmızılığı arttıkça arttı. Gözleri koyulaştı. Ağlayacak gibi oldu.

Nerden bulup da getirdiler o kadar armağanı, hâlâ aklım almıyor. Ne tasarlamıştı annem? Herkese parmak ısırtan, unutulmaz bir doğum günü yapmak! Görkemli olsun istemişti her şey; tatil köyündeki insanların hem gözlerini kamaştırsın, hem de ellerini böğründe bırakıp biraz utandırsın onları!

Öyle tasarlamıştı, ama sonuç hiç de öyle olmadı. Kendi elleri böğründe kaldı getirilen armağanlar karşısında. O kadınlar utandırdı annemi.

İşte böyle Alevciğim. Şimdi anlatma sırası sende. Neler geçti başınızdan? Merakla bekliyorum yazacaklarını. Sakın geciktirme, olur mu?

Gözlerinden öperim
Dilek

DENİZ

Penceremden bakınca
Ağaçlıklı bir tepe
Ardında deniz

Ağaçlar
Sokulgan köpeklerdir
Açtın mı penceremi
Bir koşu kalkar gelir

-Ya deniz?
-Deniz mi?
Alır başını gider
Denizi kim eve
sokabilir?

NECATİ CUMALI

Artık insanları güldürenlerin de okulu var

PALYAÇO OKULU

DÜNYANIN ilk palyaço okulu Amerika Birleşik Devletleri'nde, California kentinde açıldı. Ülkenin dört bir yanından gelen palyaço adayları, bu okulda yetiştirilerek, büyük sirklerde çalışmaya başlıyorlar.

Okulu Amerika'nın en büyük sirklerinden biri olan, "Barnum and Bailey"in sahipleri, sirklerinde çalışan palyaçoları bir trafik kazasında ölünce açmışlar.

Yaşları 17 ile 28 arasında değişen öğrenciler okulda kaldıkları süre içinde çok sıkı bir eğitimden geçiriliyorlar. Kendilerini güç sirk yaşamına alıştırıyorlar.

Sizlere sunduğumuz resimlerin hepsi bu okulda çekilmiş. Sağda, üstteki resimde, bu yıl okullarını bitiren palyaçoları, alttaki resimde palyaço olmak için her türlü güçlüğe göğüs gererek, çalışan öğrencileri, yandaki resimde de okulun bayrağını görüyorsunuz...

AYICIK SICAKTAN BAYILIVERDİ...

Londra Hayvanat Bahçesi'nin çok sevimli bir ayısı var. Herkes, özellikle çocuklar, ona bayılıyorlar; Mumu adını taktıkları bu ayıyla saatlerce oynuyorlar. Onlarla arkadaş olmuş Mumu... Neredeyse Hayvanat Bahçesi'nin açılış saatini dört gözle bekliyor... Ama onun da bir derdi var: Sıcaklara dayanamıyor. Temmuz sonunda Londra'daki olağanüstü sıcaklara dayanamadı ve oyunu bırakıp resimdeki gibi bayılıverdi...

1933'DE RADYO PROGRAMI

Bundan 46 yıl önce İstanbul ve Ankara Radyolarının programları nasıldı acaba?.. İşte size 8 Mayıs 1933'ün programları:

İSTANBUL: 18:00 — Saz (Makbule Hanım)... 18:45 — Orkestra... 19:30 — Fransızca Ders (İlerlemiş olanlara)... 20:00 — Saz (Hikmet Rıza Hanım)... 20:45 — Saz (Hafız Ahmet Bey)... 21:30 — Gramofon, Ajans, Borsa Haberleri ve Saat Ayarı... 22:30 — Kapanış ..

ANKARA: 12:30 — Gramofon... 18:00 — Riyaseticumhur Filârmonik Orkestrası... 18:40 — Gramofon... 19:35 — Viyolonsel Konseri (Edip Bey tarafından)... 20:10 — Ajans Haberleri, Hava Raporu ve Kapanış...

PEMBE PANTER

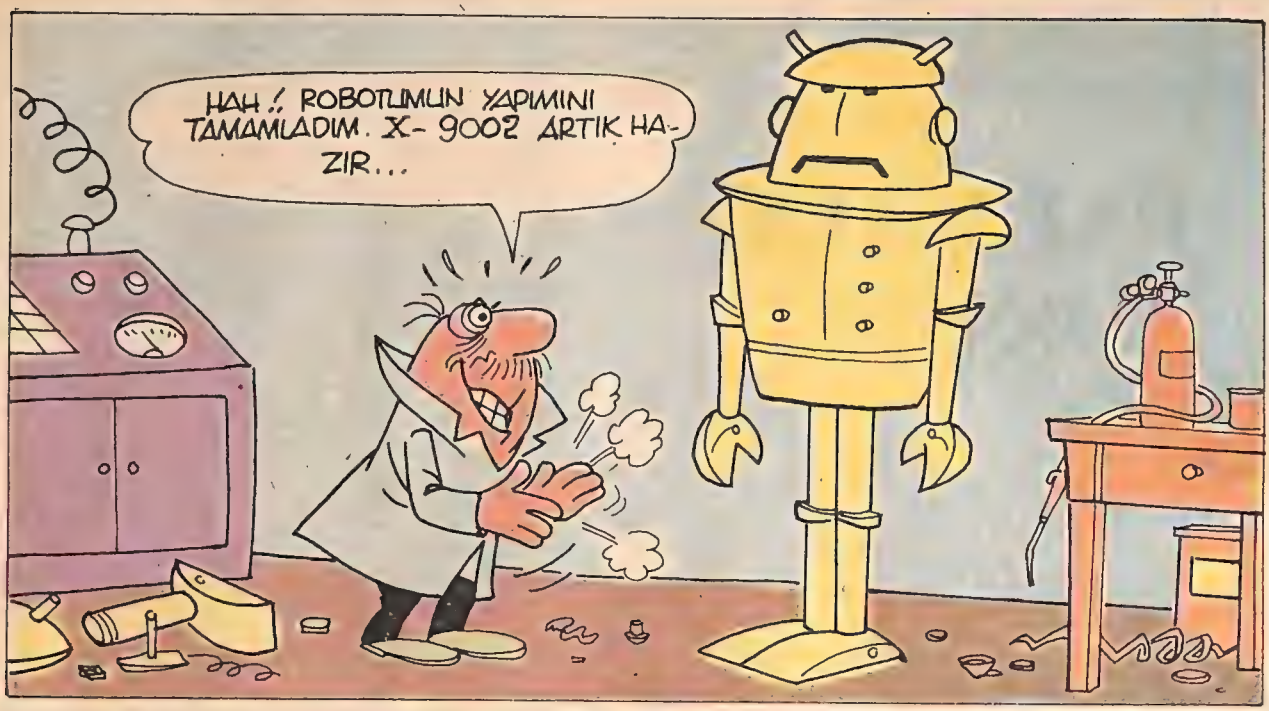

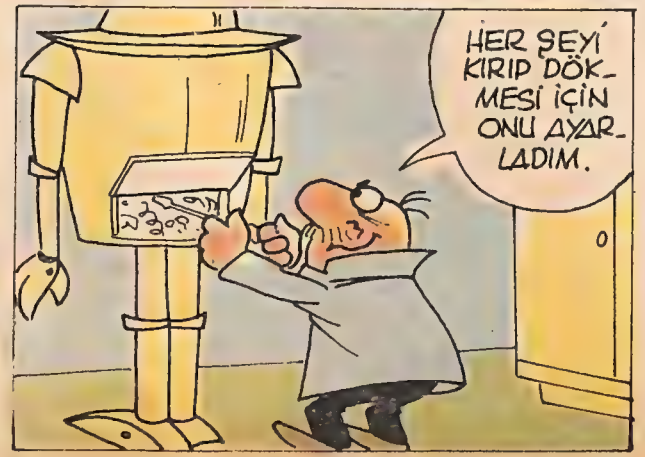

HADİ X-9002 KIR ŞUNU!
PARÇALA!
ÇATIR!
ÇOK GÜZEL. ARTIK ÜRETİME BAŞLAYABİLİRİM.
AYLAR SONRA...
BÜTÜN PARAM GİTTİ AMA, DEĞDİ DOĞRUSU!
YILLAR SONRA...
OH! ARTIK 50.000 KİŞİLİK BİR ROBOT ORDUM VAR.
BİR KAÇ KÜÇÜK DEĞİŞİKLİKLE BÜTÜN DÜNYAYI FETHEDEBİLİRİM.
ÖZÜR DİLERİM BAYIM. ACABA DİŞİ BURADA MI?
?
2.

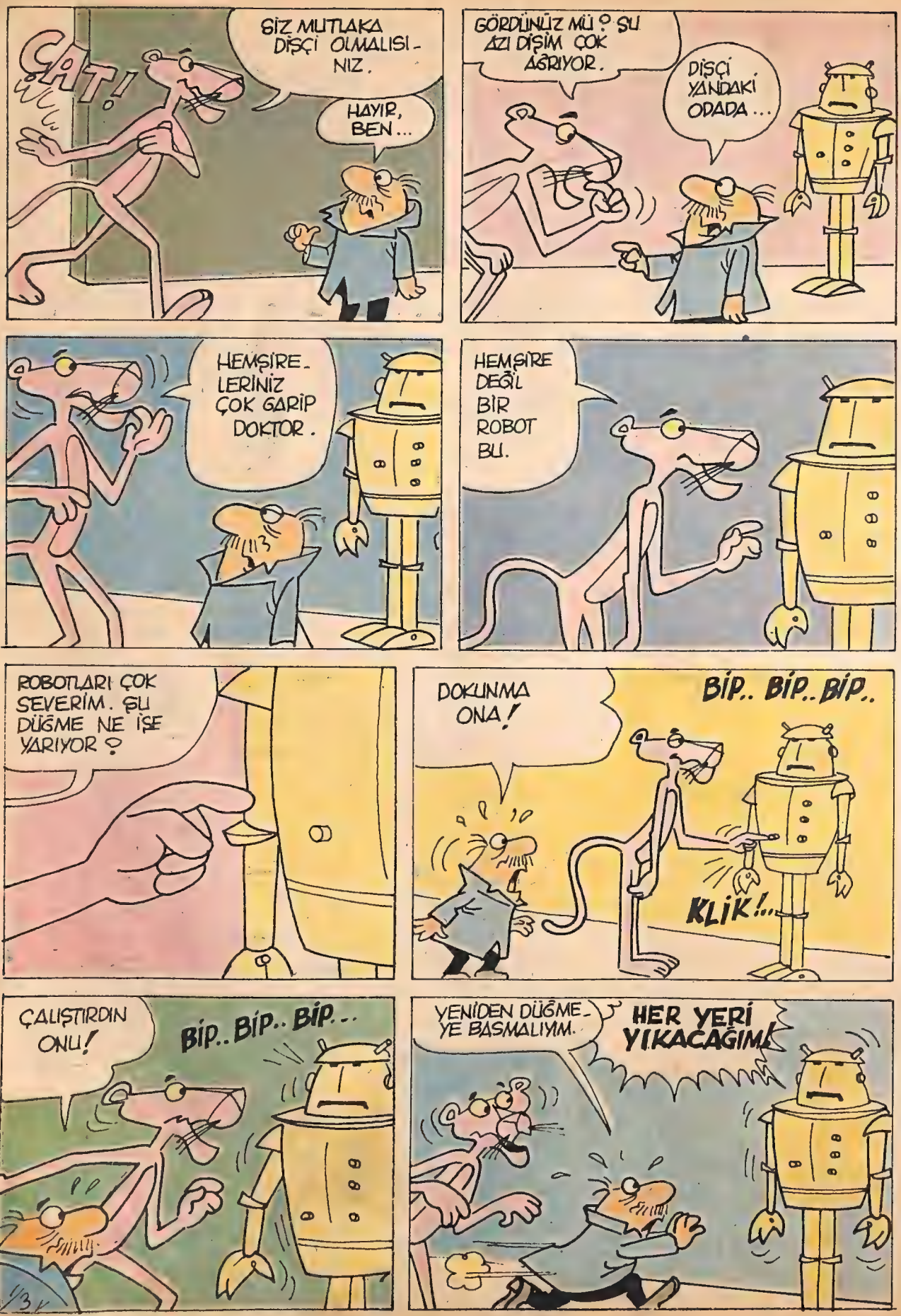
ÇAT!
SİZ MUTLAKA DİŞÇİ OLMALISINIZ.
HAYIR, BEN...
GÖRDÜNÜZ MÜ? ŞU AZI DİŞİM ÇOK AĞRIYOR.
DİŞÇİ YANDAKİ ODADA...
HEMŞİRELERİNİZ ÇOK GARİP DOKTOR.
HEMŞİRE DEĞİL BİR ROBOT BU.
ROBOTLARI ÇOK SEVERİM. ŞU DÜĞME NE İŞE YARIYOR?
DOKUNMA ONA!
BİP.. BİP.. BİP..
KLİK!..
ÇALIŞTIRDIN ONU!
BİP.. BİP.. BİP...
YENİDEN DÜĞMEYE BASMALIYIM.
HER YERİ YIKACAĞIM!

ZAVALLI ADAM!
ÇAT!
PARÇALA!
PARÇALA!
AYY! ÇILDIRDI BU ROBOT!
ÖTEKİ ROBOTLARIN YANINA GİDİYOR!.
ÇATIRDI!
ÇATIR!
PARÇALA!
EYVAH! ÖTEKİ ROBOTLARI DA PARÇALIYOR.
ŞİMDİ DE KENDİNİ PARÇALIYOR!
YILLARCA SÜREN ÇALIŞMALARIM BOŞA GİTTİ.
YANİ SİZ DİŞİ DEĞİL MİSİNİZ?
ŞİMDİ DE BEN SENİ PARÇALAYACAĞIM!
BU DİŞÇİLER DE ÇOK DELİ OLUYORLAR. ROBOTLARLA UĞRAŞACAKLARINA BİRAZ DA DİŞLERLE UĞRAŞSALAR YA...
SON

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY-Türkçesi: VİVET KANETTİ-Resimler: SEMPE

Anne ve babası Pıtırcığı tren istasyonuna getirirler. Burası, kampa gidecek öteki çocuklarla doludur. Bütün çocuklar trene binerler. Biniş ama ne biniş? Her yer birbirine girer..

CESARET

TREN yolculuğu çok iyi geçti; gittiğimiz yere bir gecede varılıyor. Kompartımanda tatlı ekip başkanımız Çengel, uyumamızı ve uslu durmamızı söyledi, sabaha kampa vardığımızda çok yorgun olmayalım diye. Haklı. Ekip başkanımız diyorum, çünkü başkanların yönettiği on ikişer kişilik ekiplere ayrıldığımızı söylediler. Bizim ekibin adı "Baykuş Gözü", parolamız da "Cesaret"

Tabii çok uyuyamadık. Çocuğun biri durmadan ağlıyor, annesiyle babasının yanına dönmek istediğini söylüyordu. Başka bir çocuk onunla dalga geçti, kıza benzediğini söyledi. Ağlayan çocuk, dalga geçen çocuğa bir tokat attı, bu kez

birlikte ağlamaya koyuldular. Özellikle başkanları onlara koridorda ayakta yolculuk edeceklerini söyleyince. Sonra, sepetinden yiyecek çıkaran ilk çocuk hepimizin karnını acıktırdı, yemeğe koyulduk. Çiğneyince uyumak pek olası değildir, özellikle bisküvitleri çiğneyince; kırıntılardan ve sesten ötürü. Sonra, çocuklar vagonun öbür ucuna gitmeye başladılar, hatta biri dönmedi, başkan onu aramaya gitti. Meğer çocuk, kapıyı açamadığı için dönmezmiş, kapıyı açması için biletleri kontrol eden beyi çağırdılar, herkesin siniri bozulmuştu çünkü içerdeki çocuk ağlıyor, bağırıp çağırıyordu, ödü kopuyordu. Hem sonra bir gara girildiğinde acaba ne yapacaktı, çünkü tren gardayken içerde kalmanın yasak olduğu yazılıydı bir levhada.

Çocuk çıkıp da, içerde müthiş eğlendiğini anlatınca, başkan hemen kompartımana dönmemizi söyledi. Bizim kompartımanı çok zor bulduk. Çünkü bütün çocuklar dışarı çıktığından kimse hangi kompartımanın kendi kompartımanı olduğunu bilmiyordu. Herkes kapıları açıp koridorda koşturuyordu. Bir bey, kıpkırmızı suratını kompartımanından uzattı, bu gürültüyü sürdürürsek, bizi Demir Yollarında çok yüksek bir yerlerde çalışan arkadaşına şikayet edeceğini söyledi.

Sırayla uyuduk. Sonra sabah oldu, Çukur Plaj'a vardık. Orada otobüsler bizi kampa götürmek için bekliyordu. Bizim başkan, müthiş bir şey, çok yorgun görünmüyordu. Oysa bütün gece koridorda koşturup durdu, vagonun ucundaki kapıyı üç kez açtırdı; iki kez bizim ekibimizden çocuklar için, bir kez de Demir Yollarında arkadaşı olan bey için. Adam, teşekkür olarak, başkanımıza adının yazılı olduğu bir kart verdi.

Otobüste bağırıp duruyorduk, başkan bağıracağımıza şarkı söylememizi salık verdi. Bize çok şirin şarkılar söyletti. Birinde, orada, uzakta bir köyden, ötekinde de, yerdeki çakıl taşlarından söz ediliyordu. Sonra başkanımız, herşeye karşın bağırmamızı şarkı söylememize yeğlediğini söyledi, sonra da kampa vardık.

Kampta biraz düş kırıklığına uğradım. Kamp çok güzel tabii: ağaçlar var, çiçekler var, ama çadır yok. Ahşap evlerde uyuyacağız ne yazık ki! Ben Kızılderililer gibi çadırlarda yaşayacağımızı sanıyordum, öylesi çok daha gırgır olurdu. Bizi kampın ortasına götürdüler, orada iki adam bekliyordu. Biri saçsız, diğeri gözlüklü ama ikisi de şortluydu. Saçsız adam bize:

— Mavi Kamp'a hoşgeldiniz çocuklar. Burada, sağlıklı bir arkadaşlık ortamında, çok güzel bir tatil geçireceğinizden eminim. Burada, özgürce kabul edilmiş bir disiplin havası içinde, sizi geleceğe hazırlayacağız. Ben kamp başkanı Bay Kavun, size muhasebecimiz bay Sıkı Bilek'i tanıtıyorum. Ekip başkanları abilerinizin sözlerinden çıkmayacağınızdan eminim. Şimdi sizleri barakalarınıza götürecekler. On dakika sonra da plaja gitmek üzere burada toplanacağız.

Sonra biri, "ya ya ya, şa şa şa" diye bağırdı ve bir sürü çocuk, "Mavi Kamp, Mavi Kamp çok yaşa!" diye yanıtladı. Üç kez böyle. Çok gırgır.

Başkanımız bizleri, yani Baykuş Gözü'nün on iki çocuğunu, barakamıza götürdü. Kendimize birer yatak seçmemizi, yerleşip mayolarımızı giymemizi, sekiz dakika sonra bizi almaya geleceğini söyledi.

— Peki, ben kapının yanındaki yatağı seçtim, dedi uzun bir çocuk.

— Nedenmiş efendim? diye sordu bir başka çocuk.

— Çünkü onu ilk ben gördüm ve çünkü ben hepi-

nizden güçlü kuvvetliyim, işte bu yüzden, dedi uzun çocuk.

— Hayır efendim, hayır efendim! dedi bir başkası. Kapının yanındaki yatak benim. Üstüne oturdum bile!

— Ben de üstüne oturdum! diye bağırdı iki çocuk daha.

— İnin oradan yoksa sizi şikayet ederim! diye bağırdı uzun çocuk.

Yatağın üstünde sekiz kişiydik, tam tokatlaşmaya başlayacaktık ki, ekip başkanımız, mayosu ve bir sürü adaleyle içeri girdi.

— Ne oluyor burada? Mayolarınızı daha giymediniz mi? Bu ne gürültü? Hadi çabuk olun!

— Benim yatağım yüzünden.. diye açıklama vermeye başladı uzun çocuk.

— Yatak işini sonra çözümleriz, şimdi mayolarınızı giyin. Herkes sizi bekliyor, bütün ekipler hazır, dedi başkanımız.

— Ben herkesin önünde soyunmak istemiyorum! Ben annemle babamın yanına dönmek istiyorum! dedi bir çocuk ve ağlamaya koyuldu.

— Hadi, hadi Sulu Göz! Ekibimizin parolasını anımsa: "Cesaret!" Artık küçük bir çocuk değilsin ki, koskoca bir adamsın.

— Hayır işte! Ben küçük bir çocuğum! Ben küçük bir çocuğum.Ben küçük bir çocuğum! dedi Sulu Göz ve kendini yine yerden yere attı.

— Başkan, ben mayomu giyemem, annemle babam garda valizimi vermeyi unuttular, dedim.

Başkan iki eliyle yanaklarını tuttu, sonra bir arkadaşımın bana mayolarından birini ödünç verebileceğini söyledi.

— Hayır efendim. Annem eşyalarımı kimseye ödünç vermememi söyledi, dedi biri.

— Cimri! Senin mayonu istemiyorum zaten! dedim ve şrakk bir tokat savurdum.

— Ayakkabılarımın bağlarını kim çözecek? diye sordu bir başka çocuk.

— Başkan! Başkan! Reçel kavanozu valizimin içinde devrilmiş. Ne yapayım?

Sonra, başkanımızın bizimle barakada olmadığını farkettik. Dışarı çıktığımızda hepimiz mayoluyduk. Çimdik adında çok kıyak bir çocuk bana bir mayo verdi, kampın ortasına en son biz vardık. Herkes mayoluydu, çok komikti.

Bir tek bizim başkan mayolu değildi. Onun üstünde bir takım elbise vardı. Boynuna bir kravat bile bağlamıştı, bir de valiz taşıyordu. Bay Kavun onunla konuşuyor:

— Lütfen kararınızdan dönün çocuğum, bu afacanların üstesinden geleceğinizden eminim. Cesaret! diyordu.

KİRPİ ÇOCUK

UMUR BUGAY

BİSİKLET VE SİNEMA

BİSİKLETİM bizim, "Aile bütçesi"ni sarsmış. Annem öyle söylüyor. Dün gece Zeynep'lere gittik. Mutfakta Zeynebin annesi ile konuşurlarken duydum. Çay hazırlıyorlardı. "Nasıl idare edeceğimi şaşırdım" diyor annem. "Fabrika greve gidiyormuş. 5400 lira net zam istemişler. Vermiyormuş patron. Kapatırım fabrikayı demiş. Öyle bir şey olursa ne yaparız? Adam işçileri çıkaracakmış ama ucu bize de dokunur. Ömer büyüdü diyorum.. Ben de çalışsam.. Ama iş nerede?.." Uykuları kaçıyormuş bu yüzden. Babam da üzülüyor olmalı.

Babama bu düşüncesini bi kez daha açmıştı annem. O zaman bisikleti almamıştık. "Herşeye bu kadar zam" da gelmemişti. Babam gülmüş, "Ben sağ olduğum sürece seni çalıştırmam" demişti. "İşte oğlun da yetişiyor, aslan gibi. Bana bi şey olsa o var" Öyle hoşuma gitmişti ki bu sözler.

Selim amca tavlayı çıkardı hemen. Babam durur mu? Oynamaya başladılar. Çaylar, pastalar geldi. "Biraz soluk alın" dedi annem. "Gelir, gelmez tavlaya oturdunuz" Babam oyunda kendine çok güveniyor. Selim amcayı kızdırıyor. "Ben bu tavlanın kitabını yazmışım" diyor. Zeynep'le bir süre onları izledik. Hiç bi şey anlamıyoruz. Zar atıp, "Cihartdü", "Penci se" falan diyorlar. Kim kazanıyor, kim yitiriyor belli değil. "Babamın alnına bak" dedi Zeynep, "Kızarıyorsa bil ki durumu kötü".

Televizyonda Türk Sineması başladı. Pastalarımızı önümüze çekip yere oturduk. Film çok acıklı. Başlar başlamaz kızın babası öldü. Annesi de bir süre sonra kayboldu ortalıktan. Kız, üç kardeşiyle sokakta kaldı. Komşuları zengin bir adam var. Ona aşık oldu. Sokakta şarkı söyleyerek kardeşlerine bakıyor kız. Annem bize belli etmemeye çalışarak, parmaklarının ucuyla gözlerini sildi. Zeynep tutamadı kendini. Yere kapanarak hüngür, hüngür ağlamaya başladı. "Ay benim de sinirlerim bozuldu" dedi annesi. "Nereden bulurlar bu kadar acıklı konuları bilmem ki.." Zengin adam kızın sokakta şarkıcılık yaparak para kazandığını bilmiyor. "Öğrenciyim" diyor kız. Büyük bir gazino patronu da kızı çok beğendi. Durmadan evlenme teklif ediyor. Adamlar düşman oldular birbirlerine. Zeynep kendini o kız mı sandı nedir? Ağlaması durmadı. Annem, "Hadi siz balkona çıkın" dedi. "Çocuklar böyle filimleri seyredecek de ne olacak?" O sırada gazino patronu kızı öpmeye çalışıyordu. "Rezalet!" dedi annesi. "Çıkın çabuk, çıkın".

MEHMET'İN ÇEVRE DOSYASI

ATİLA ALPÖGE ■ DEVRİM ALPÖGE

YAPILI ÇEVRE

ÇEVREMİZDE yalnızca doğa yok. Yapılar da var. Yapılmış şeyler. İnsanların yaptıkları. Doğal çevrenin yanında bunlar da "yapılı çevre"yi oluşturuyor.

Doğal çevre nasıl güzel olabilirse, yapılı çevre de güzel olabiliyor. Ya da yapılı çevre (doğal çevrede olduğu gibi) kötüleşebiliyor. Geçen haftalarda bir kent kurmaya çalışmıştık birlikte. Amacımız güzel bir yapılı çevre oluşturmaktı.

İnsanlar istedikleri zaman, özendikleri zaman çok güzel yapılı çevreler yaratabiliyorlar. Bir ev, bir sokak, bir meydan, bir evin kapısı, kapının kulpu, bir elektrik direği... Bütün bunlarda hemen gözümüzü çeken bir güzellik bulabiliyoruz. Ama aynı şeyler çok çirkin ve çok kötü de olabiliyor.

Kentinizin değişik semtlerini, değişik yerlerini gözlerinizin önüne getirin. Hangilerinde yapılı çevre güzel, hangilerinde kötü? Sık sık gittiğiniz ve yakından bildiğiniz çevreleri bu anlamda değerlendirin. O zaman yapılı çevrenin önemini daha iyi anlayacaksınız.

Geçen hafta "Kent Kurma Oyunu"nu oynamıştınız. Bilmeyiz, yarışmaya katıldınız mı? Kurduğunuz kenti yarışmaya yollamak için az zamanınız kaldı. Acele edin.

Biz bu oyunun kuralları içinde kurduğumuz kenti, yaşadığımız kent ile kıyaslamak istedik. Elimize kağıt kalem alıp mahallemizin sokaklarını dolaştık. Burası İstanbul'un içinde, hem yaşayanların çok olduğu, hem de çalışanların çok olduğu bir mahalle. Oyunda üzerinde çalıştığımız alanın benzeri büyüklükte bir kesimde, mahallemizde ne kadar ev var? Ne kadar işyeri var? Teker teker saydık. Sonra da kendi kurduğumuz mahalle ile yaşadığımız mahalleyi aşağıdaki gibi kıyasladık.

	Kent kurma oyununda	Kendi mahallemizde
su alanları	50 kutu	hiç yok
halka açık alanlar	70 kutu	hiç yok
yollar	70 kutu	100 kutu
kaç kişi yaşıyor?	1200 kişi	2500 kişi
kaç kişi çalışıyor?	240 kişi	1100 kişi
evlerle, apartmanların durumu	araları açık ve dağınık	yapışık ve sıkışık
evler güneş görüyor mu?	evet	bazısı görüyor
evler, yeşillik görüyor mu?	evet	hayır
dumanlar evlere geliyor mu?	hayır	bazılarına geliyor

Gördüğünüz gibi mahallemizdeki çevre olabilecek çevreye kıyasla çok kötü. Çok fazla insan yaşıyor; çok kişi çalışıyor. Yeşil alan yok. Su alanı yok. Evler güneş görmüyor. Yollara gereğinden fazla yer verilmiş. Acaba sizin yaşadığınız çevrede durum nasıl? Benzeri bir kıyaslama yapabilir misiniz? Mahallenizde bir tarafı 200 metre, öteki tarafı da 200 metre olan bir kare oluşturun ve içini tarayın. Bulgularınızı kendi kentinizle kıyaslayın.

GÖZLEYELİM DÜŞÜNELİM

1 — Sokaklarda nasıl yürüyorsunuz? Nereye bakıyorsunuz? Neyi gözlüyorsunuz? Hiç havalara bakar mısınız? Yapıları inceler misiniz? Bir sokağın başında durup sokağın tamamını birden gözler misiniz? Evlerin, sokağın sizde nasıl bir duygu yarattığını hiç düşünür müsünüz?

Çoğumuz yollarda kör gibi yürüyoruz. Etrafımıza bakıyoruz ama çevremizi görmüyoruz. Görmesini bilmeyen kişi yapılı çevreyi de değerlendiremez. Bunun için çevrenize dikkatle bakın; her şeyi inceleyin.

2 — Dolaştığınız sokaklarda kaldırımlar nasıl? Kimi düzgün. Ama bazı kaldırımlarda çukurlar var; taşları parçalanmış ya da asfalt bozulmuş.

3 — Sokaklarda yapılardan, direklerden sarkan, her yere asılmış ilanlar, büyüklü küçüklü gözünüzü rahatsız ediyor mu? Bazı kentlerde bunların sayısı sınırlanıyor. Sizin orada da öyle olsun ister miydiniz?

4 — Çevrenizde atalarımızdan kalmış eski yapıt hiç var mı? Bunların çevresi kirli mi? Dükkanlar, barakalar çevresini sarıp görüntüyü kapatmış mı?

5 — Bir yapının güzel olması için yeni olması gerekmez. Eski evleri izleyin. Duvarlardaki süsleri, kapıları, pencereleri, cumbaları, saçakları gözleyin. Şaşırtıcı güzellikler göreceksiniz.

6 — Çevrenizde eski evler yıkılıp yerine yenileri yapılıyor mu? Yeni yapılanların çoğu için biçimsiz ve çirkin diyebilir misiniz? Evin sahibi "mal benim değil mi? Yıkarım da, yaparım da" diye düşünüyor. Bazı ülkelerde bunu sınırlıyorlar. Örneğin yıkmaya, hatta yapının rengini değiştirmeye izin vermiyorlar; yapıyı kişinin keyfince kullanacağı bir şey olarak değil, bütün toplumu yararlı bir şey olarak değerlendiriyorlar. O zaman da yapılı çevredeki çirkinlikler azalıyor.

7 — Semtinizde kendinize bir yol seçin. Başından sonuna dikkatle tarayın, inceleyin. Güzel ve çirkin taraflarını değerlendirin. O zaman yapılı çevrenizi daha iyi anlamış olacaksınız.

Karl May

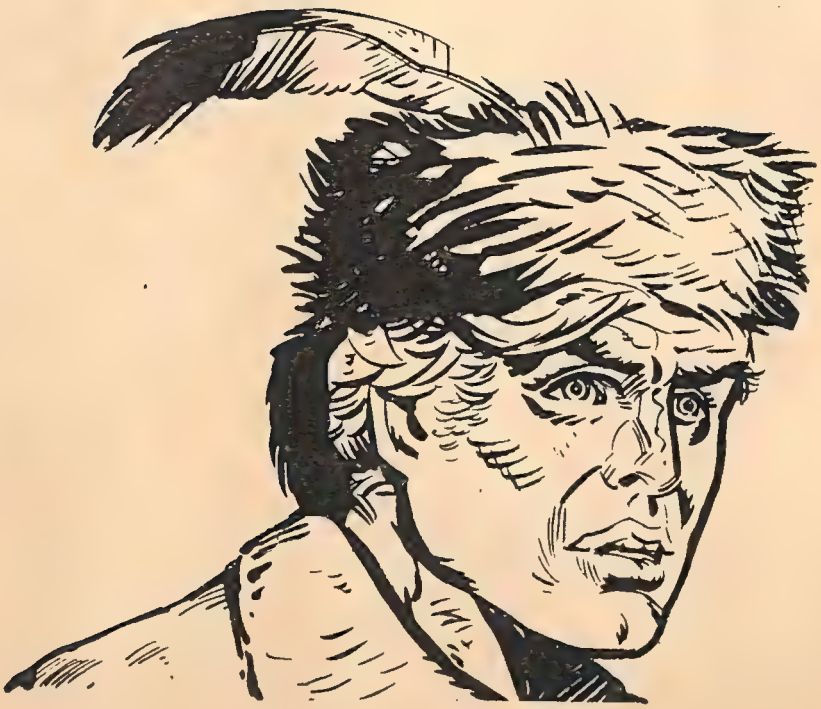

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNDE, UZUN SAVAŞLARIN SONUNDA, KIZILDERİLİLERLE BARIŞ YAPILMAYA KARAR VERİLDİ...

TÜM YAŞAMIMIZ BOYUNCA ÇOCUKLARIMIZIN ANLAMSIZ BİR BİÇİMDE VURULMASINA DAHA FAZLA SEYİRCİ KALAMAYIZ.

AMA BU BARIŞI GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN BAZI ENGELLERİN AŞILMASI GEREKİYORDU...

KOMANÇİ REİSİ VUPA-UMAGİ'Yİ ÖLÜ VEYA DİRİ GETİRENE 10.000 $ ÖDÜL

VUPA-UMAGİ'YLE YARDIMCILARI NALE MAŞİUV VE ŞİBA-BİGK SERBEST DOLAŞTIKÇA ÖBÜR KIZILDERİLİ KABİLELERİNİ KIŞKIRTTIKÇA, BARIŞ GERÇEKLEŞEMEZ.

HAKLISINIZ. BU KOMANÇİ REİSLERİ BARIŞI İSTEMİYORLAR.

O ZAMANLARDA ON BİN DOLAR ÇOK ÖNEMLİ BİR PARAYDI...

KOMANÇİ'YI YAKALAMAYA GİDELİM.

YUPİİİ! BEN ONUN HAKKINDAN GELİRİM...

...BÜTÜN BUNLARIN DIŞINDA, GENERAL GARİP BİR ADAMI ÇAĞIRTMIŞTI...

SHATTERHAND GELDİ EFENDİM.

HEMEN GİRSİN.

SHATTERHAND'İN YERLİLER ÜSTÜNDEKİ ETKİSİ, BARIŞI SAĞLAMAMIZA YARAYABİLİR.

SHATTERHAND BİR KAÇ YIL BATIDA DOLAŞMIŞ YETENEKLİ BİR GENÇTİ. TÜM YERLİ KABİLELERİ ADINI SAYGIYLA ANIYORLARDI...

GELDİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER.

APAÇİ REİSİ WİNTU İLE OLAN DOSTLUĞUNUZ BİZE, BARIŞ PLANIMIZA ÇOK KATKIDA BULUNACAĞINIZI DÜŞÜNDÜRDÜ.
GENERAL GERÇEKTEN SHATTERHAND İLE Mİ GÖRÜŞÜYOR?
TABİİ... BİR GÜN APAÇİ REİSİ WİNTU'NUN YAŞAMINI KURTARMIŞ. O ZAMANDAN BERİ ARALARINDA DERİN BİR DOSTLUK VAR.
EVET... BU ADAM HAKKINDA ANLATILANLAR DOĞRU MU?
SHATTERHAND GENERALİN ODASINDAN ÇIKIP ARKADAŞLARIYLA BULUŞTU...
NASILSINIZ ÇOCUKLAR?
EN SONUNDA GELDİN!
TEMEL GÖREVİMİZ, KOMANÇİLERİN BARIŞI BOZMALARINA ENGEL OLMAK ARKADAŞLAR.
PEKİ BUNU NASIL BAŞARACAĞIZ?
VİNTU BİZE YARDIM EDER... BAŞINA ÖDÜL KONAN KOMANÇİ REİSİNİ DE KURTARMAMIZ GEREK.
ANLAMIYORUM, NE DEMEK İSTİYORSUN?
EĞER ONU KURTARIRSAK, BARIŞI DA KURTARMIŞ OLURUZ CUTTER.
AMA SHATTERHAND'IN PLÂNI ÇOK GÜÇTÜ. VUPA-UMAĞİ VE ÖBÜR KOMANÇİ REİSLERİNİ ARAYAN ÇOK İNSAN VARDI...
BU WABLE, ÜNLÜ KIZILDERİLİ "AVCISI"!
BAHSE GİRERİM Üç KOMANÇİ REİSİNİ O YAKALAYACAKTIR!
BU ADAMIN KARANLIK BİR ADI VARDI...
SHATTERHAND, YOLUMUN ÜSTÜNE ÇIKMA. O KOMANÇİNİN KAFASINI GETİRMEYE KARARLIYIM!

BU ARADA KOMANÇİLERİN TOPRAKLARINDA...
SOLUK BENİZLİLER BAŞIMA ÖDÜL KOYMUŞLAR! BARIŞI BÖYLE Mİ SAĞLAYACAKLAR?
AAHUUUUUUİİİ!
BÖYLECE KOMANÇİLERİN SAVAŞ ÇIĞLIKLARI YİNE HER YERİ İNLETTİ...
DOSTUM SHATTERHAND WASHİNGTON'DAKİ SOLUKYÜZLERİN YERLİLER ARASINDA BARIŞ İSTEDİKLERİNİ SÖYLEMİŞTİ.
ÇIĞLIĞIN SON YANKISI BAŞKA BİR KABİLEYE DEK ULAŞMIŞTI...
KOMANÇİLER YENİDEN SALDIRIYORLAR!
WİNTU, BÜYÜK REİS!
...SHATTERHAND DOSTU WİNTU'YU BULMAYA GİDİYORDU.
TABİİ BOB, SEN DE BENLE GELECEKSİN!
KOMANÇİLER GERÇEKTEN SİLAHLARINI ÇIKARTMAYA BAŞLAMIŞLARDI...
ÖLÜM!
BU... BU SÖZLERİNİZ DOĞRU MU BAY SHATTERHAND?
NALE MASİUV, ŞİBALBİGK, SİZİN DE BAŞINIZA ÖDÜL KONDU! SOLUKYÜZLERE ÖLÜM!
YUPPİİİ!

İKİ GÜN SONRA APAÇİLERLE KOMANÇİLER ARASINDA KANLI BİR ÇARPIŞMA OLDU...

...BİR HAFTA SONRA WASHINGTON'DA.

BARIŞ OLANAKSIZ! KENDİ ARALARINDA BİLE ANLAŞAMIYORLAR!

...GENERAL BİR KOMUT ALDI...

AMA BARIŞI KURTARMAMIZ GEREKİYORDU!

NE OLURSA OLSUN ARTIK APAÇİLERİN DE KOMANÇİLERİN DE VE TÜM KABİLELERİN İŞLERİNİ BİTİRMEMİZ GEREK.

ANCAK ONLARIN SAYILARINI AZALTIP BELLİ BÖLGELERDE YAŞAMALARINA İZİN VERİRSEK ÇOCUKLARIMIZ ÖLMEKTEN KURTULACAK.

BÖYLECE ALINAN KORKUNÇ KARAR UYGULANMAYA KONDU...

SHATTERHAND APAÇİ TOPRAKLARINA VARINCA...

WİNTU'YA HABER VERİN, DOSTUM.

BAŞARACAĞIMIZA İNANIYOR MUSUN?

AMA BELKİ DE WİNTU BUNU KABUL ETMEYECEK, SHATTERHAND...

BİLMİYORUM CUTTER, DENEYECEĞİZ. AMACIM BU KOMANÇİ REİSLERİNİN KENDİLERİNİ ÖLDÜRMEK İSTEYENLERİN ELLERİNE DÜŞMEMELERİ...

BU WİNTU'NUN DOSTU SHATTERHAND... AMA ARTIK APAÇİLERİN SOLLUKYÜZLÜ DOSTLARI YOK. ONU ÖLDÜRECEĞİM.

4

BAY SHATTERHAND, DİKKAT!
BOB'UN SÖZLERİ DOSTUMUZU ÖLÜMDEN KURTARDI.
BANG!
HAİN!
BANG!
ORADAKİ APAÇİYDİ!
WİNTU'NUN SAVAŞÇILARINDAN BİRİ NASIL KABİLELERİNİN BÜYÜK DOSTUNU ÖLDÜRMEYE KALKIŞIR?
SOLUKYÜZLER BURAYA SADECE KAFA DERİSİ ALMAYA GELMEK!
SHATTERHAND BUNU HİÇ BİR ZAMAN YAPMAZ. YOKSA REİSİNLE KARDEŞ GİBİ OLDUĞUMUZU BİLMİYOR MUSUN?
SİZE YARDIM ETMEYE GELDİM! BARIŞ SAĞLANMAZSA TÜMÜNÜZ ÖLECEKSİNİZ!
BİRDEN KAYALIKLARIN ARDINDAN BİRİ ÇIKTI...
WİNTU!
BU HAİN SHATTERHAND'İ ÖLDÜRMEYE ÇALIŞTI WİNTU... UMARIM ONU CEZALANDIRIRSIN.
ONU CEZALANDIRMA WİNTU.. ÜZGÜNÜM AMA, OLAYLAR TÜM BEYAZLARI SİZİN GÖZÜNÜZDE SUÇLU DURUMA SOKUYOR.
5

...KÖTÜ AMAÇLI BİR KIZILDERİLİ "AVCISI" GİDİYORDU...

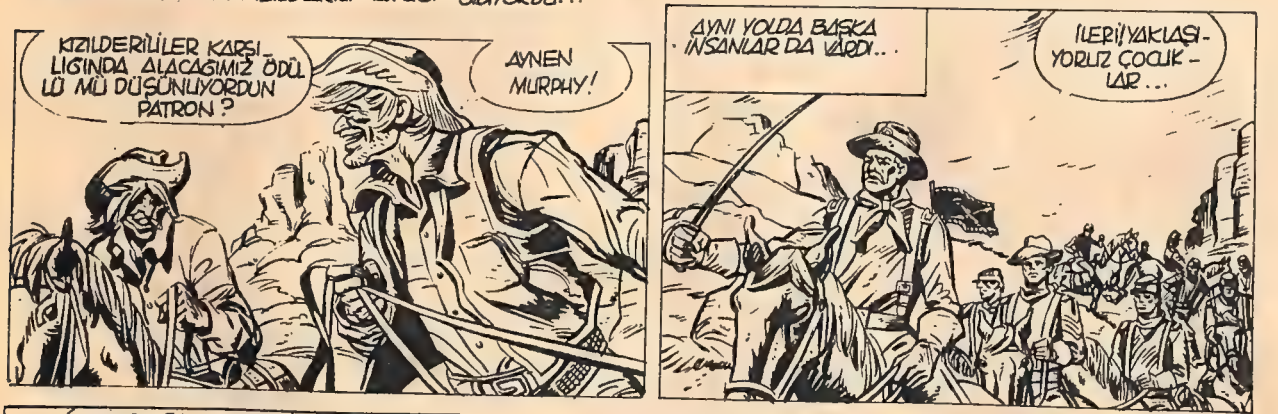

ERTESİ SABAH, "AVCI" İLE ARKADAŞI KOMANÇİLERİN TOPRAKLARINA YAKLAŞTILAR.

SAAT GELDİ MURPHY...

...İKİSİ DE PLÂNI GERÇEKLEŞTİRMEK İSTİYORLARDI...

HE, HE!, UMARIM DÜŞÜNDÜKLERİMİZ GERÇEKLEŞECEK DOSTUM.

GİZLİCE YAKLAŞIP BU DİNAMİTLERİ YERLEŞTİRECEĞİZ... PATLAMA OLUNCA APAÇİLERİN SALDIRDIĞINI SANIP ÇIKACAKLAR, BİZ DE BU ARADA VURAMAGI'Yİ YAKALAYACAĞIZ.

ANLADIM, PATRON!

BU ARADA...

DUR!

KOMANÇİLERE ÇOK YAKLAŞTIK. BURADA KAMP KURALIM.. WİNTU, İKİMİZ GİDİP KONUŞACAĞIZ

UMARIM BU ÇAĞRIMIZI KÖTÜYE ALMAZLAR KARDEŞİM.

TÜMÜMÜZ BİRDEN GİDERSEK SALDIRDIĞIMIZI SANABİLİRLER.

İAMA O SIRADA...

HEY, BİR PATLAMA DUYDUNUZ MU?

EVET. BEN DE FARKETTİM HAWLEY...

BİR TANE DAHA! KOMANÇİLERİN KAMPINDAN GELİYOR.

EVET, BUNU İYİCE DUYDUM!

SİZ BURADA KALIN, BOB SEN DE WİNTU VE BENLE GEL. KOMANÇİLERİN ARASINDA BİRŞEYLER OLUYOR.

TABİİ, BU OLANLAR WABBLE'IN PLÂNINA DAHİLDİ...
APAÇİLER! ONLARA GÜZEL BİR KARŞILAMA TÖRENİ YAPALIM!
İYİ GİDİYOR MURPHY... BAĞIRIŞMALARINI DUYUYOR MUSUN? APAÇİLERİ SUÇLADIKLARINA EMİNİM.
HI, HI! YA DA ASKERLERİ PATRON.
VUPA-UMAGİ'Yİ GÖRDÜĞÜN ZAMAN HEMEN ATEŞ ETMEYE BAŞLA.
İZLERİ YOK AMA UZAKTA OLAMAZLAR.
PATLAMALAR ÇOK YAKINDAN GELDİ. VUPA-UMAGİ!
HEY, BAKIN!
BİRİ VUPA-UMAGİ'YE NİŞAN ALIYOR!
BU ADAM KIZILDERİLİ AVCISI WABBLE!
SHATTERHAND NE YAPIYORSUN?
BARIŞA ENGEL OLACAK ÖNÜNE GEÇMELİYİM.
ARTIK ÇOK GEÇ, GERİ DÖN!
8

KOMANÇİLER O SIRADA PATLAMALARDAN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNMÜYORLARDI...

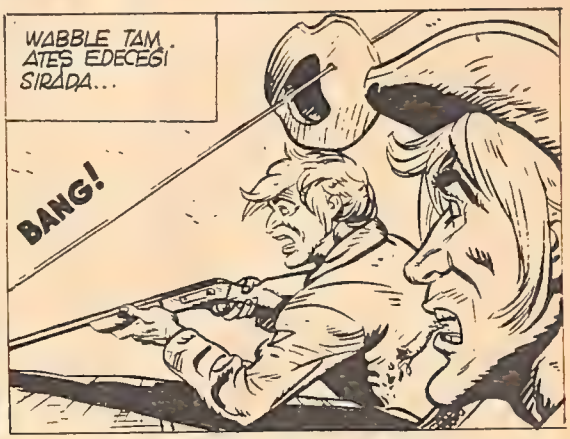

DOSTLARIMIZ BOŞ YERE DİL DÖKTÜLER...

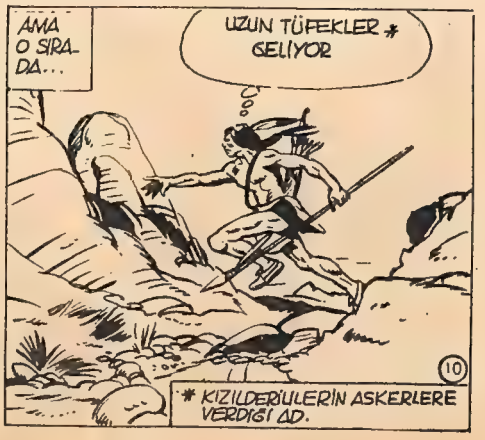

* KIZILDERİLİLERİN ASKERLERE VERDİĞİ AD.

GÖZCÜLERİMİZDEN İKİSİ GÖRMÜŞ, BÜYÜK REİS! ATLAR ÜSTÜNDE GELİYORLAR!
ŞU KIZIL KAYALARIN ARDINA DEK GERİLEYECEĞİZ. BİZİ ÖLDÜRMEK ÜZERE ARKAMIZDAN GELİP KOMANÇİLERİN UZUN ZAMANDIR HAZIRLADIĞI ÖLÜM TUZAĞINA DÜŞECEKLER.
YA TUTSAKLAR? ONLARI SAĞ BIRAKMAYACAĞIZ YA?
HAİNLERE ÖLÜM!
HERKES ATLARA!
YUPA UMAGİ'NİN EMİRLERİ TAM YERİNE GETİRİLECEKTİ Kİ...
¡BANG!
¡BANG!
¡BANG!
¡BANG!
AHH!
UZUN TÜFEKLER!

ÇOK GEÇ SHATTERHAND...KOMANÇİLERE SALDIRIRLARSA SAVAŞ BAŞLAYACAK...

ELLERİMİ BİR ÇÖZEBİLSEM.

YAŞASIN, BAŞARDIIN!

SHATTERHAND ARKADAŞLARINI ÇÖZERKEN...

BANG!

BANG!

¡BANG!

İLERİİİ!

¡BANG!

TÜFEKLERİNİZİ ALIN, VUPAUMAGİ'Yİ YAKALAMALARINA ENGEL OLALIM!

KOMANÇİLER KAÇIYORLAR!

ONLARI DÜNYANIN UCUNA DEK KOVALAYACAĞIZ!

ÇABUK ZAMAN YİTİRMEDEN ONLARA YETİŞMELİYİZ!

DÖRT NALA GİTMELİYİZ.

ONLARA YETİŞEMEYİZ.

YANILMIYORSAM SU GÖRDÜĞÜM BİR APAÇİ REİSİ!.. HAYDİ!

12

ASKERLER, SHATTERHAND!
KOMANÇİLERE YETİŞİRLERSE BARIŞI UNUTMAMIZ GEREK. DAHA HIZLI!
SAVAŞÇILARININ BAŞINDA VURA UMAGİ...
YEMİ YUTTULAR, TUZAĞA DÜŞECEKLER.
ASKERLER KIZILDERİLİLERİN KAÇTIĞINA İNANMIŞLARDI.
BENİ İZLEYİN, ELİMİZDELER!
YİNTU NEDEN DURDUN?
BAK... KOMANÇİLER BİZİ KAKTÜS TUZAĞINA SÜRÜKLÜYORLAR!
KAKTÜS TUZAĞI MI? ANLAMIYORUM.
BU DAĞLARLA ÇEVRİLİ KAKTÜSLERLE DOLU BİR VADİ. KORKUNÇ BİR TUZAK YERİ...
ASKERLER BU TUZAĞA DÜŞERSE KIZILDERİLİ KABİLELERİYLE SONU GELMEYECEK BİR SAVAŞ BAŞLAR.
ÇOK DOĞRU!
ÖYLEYSE İLERİ AR-KADAŞLAR!
13

SİZLER BURADA KALIP BENİ KORUYUN, BEN ASKERLERE HABER VERMEYE GİDİYORUM!
BİR KAÇ DAKİKA SONRA SHATTERHAND ASKERLERE ULAŞTI...
DUR!
YANILMIYORSAM, SİZ APAÇİLERİN GİZEMLİ DOŞTUSUNUZ, DEĞİL Mİ?
AMERİKAN VATANDAŞLIĞINA GEÇELİ ÇOK OLUYOR... AYRICA APAÇİ DOSTLARIMA GELİNCE...
... ONLARLA ÖBÜR KABİLELER ARASINDA BARIŞI SAĞLAMAKLA GÖREVLİYİM.
BU GÖREVİNİZ ARTIK GEÇERSİZ, ÇÜNKÜ BU VAHŞİLER SALDIRIYA GEÇTİ. BENİ BUNUN İÇİN Mİ DURDURDUNUZ?
ÖLÜME GİTTİĞİNİZİ HABER VERMEK İÇİN DURDURDUM SİZİ.
SHATTERHAND KAKTÜS TUZAĞINDAN SÖZ ETTİ...
BEN SORUMLULUKLARIMIN BİLİNCİNDEYİM ÇEKİL YOLUMDAN YABANCI!
BUNU SİZ İSTEDİNİZ.
AZ SONRA...
ARKADAŞLAR, DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ İNANMAK İSTEMEDİLER. HAYDİ DÖRT NALA!
PLÂNIN NE?
KOMANÇİLERLE İLİŞKİ KURALIM VE OLANAĞI VARSA ASKERLERİN BU TUZAĞA DÜŞMELERİNİ ÖNLEYELİM.
BU SIRADA...
14

KAYALIKLARIN ARDINA SAKLANALIM. ZAMAN GELDİ, SAVAŞÇILAR!
...DAHA ÖNCE TANIŞTIĞIMIZ İKİ ADAM, BAŞKA BİR YOLDAN AYNI YERE GELDİLER...
CESARET MURPHY...! BU KEZ VUPA UMAGİ ELİME GEÇECEK!
UMARIM PATRON! HE, HE!..
KOMANÇİLERİN BURAYA DOĞRU GELDİKLERİNE EMİN MİSİN "GENERAL"?
TABİİ! VUPA UMAGİ'NİN KAFASI BANA ON BİN DOLAR KAZANDIRACAK! HE, HE!
HEM ONLARI DELİ GİBİ BURAYA DOĞRU DÖRT NALA GELİRKEN GÖRMEDİK Mİ?
BU ARADA ASKERLER DE GARİP VADİYE DOĞRU YAKLAŞIYORLARDI...
TUZAĞIN ORTASINA GELDİKLERİNDE ÜSTLERİNE ATEŞ AÇACAKSINIZ!
BURALARI SEVMEDİM BİNBAŞI... İKİ ÖNCÜ GÖNDERSEK...
BURADA EMİR VEREN BENİM. BIRAZDAN BU VAHŞİLERLE SAVAŞACAĞIZ, O KADAR.
AMA GEÇİTTEN ÇIKTIKTAN SONRA...
YABANCI HAKLIYMIŞ. BU BİR TUZAK.

BİR TEK ADIM BİLE ATAMIYORUZ!
BÖYLECE...
ATEŞ! HERKES ATEŞ!
¡BANG!
¡BANG!
BANG!
MAHVOLDUK!
GERİ!
¡BANG!
¡BANG!
AAAH!
WİNTU, TUZAĞA DÜŞTÜLER!
ATLARDAN İNELİM... BELKİ ONLARA YARDIM EDEBİLİRİZ.
AMA ASKERLER İÇİN HER ŞEY BİTMİŞ GİBİYDİ.
NALE MASİLV, UZUN TÜFEKLERİN TÜMÜNÜ ÖLDÜRMEYİ BAŞARIRSAK BU BİZİM İÇİN TAM BİR ZAFER OLACAK.
BANG!
GERİ DÖNÜN! BURADAN ÇIKMALIYIZ!
BİNBAŞI BİR AN ÖNCE VADİDEN ÇIKMAK İSTİYORDU AMA..
HİÇ BİRİ BURADAN ÇIKMAMALI!
16

BİNBAŞI, KOMANÇİLER!
BURADAN ÇIKMALARINA ENGEL OLUN!
BU SIRADA SHATTERHAND VE ARKADAŞLARI OVANIN ÜSTÜNDEKİ KAYALIKLARA VARMIŞLARDI...
ÇOK GEÇ OLMADAN DAVRANALIM!
TOPRAK KAYMASI!...
AH!
BÖYLECE...
ATEŞ KESTİLER!
DİKKAT!
AMA KAYALAR GEÇİLDİ İYİCE TIKAMADAN ÖNCE...
ÇABUK HERKES DIŞARI!
BAŞARDIK SHATTERHAND, ASKERLER VADİDEN ÇIKTI...
BU TUZAKTA ÖLENLERE YARDIM EDEMEDİĞİM İÇİN ÜZGÜNÜM.
..BİRLİK VADİDEN ÇIKTI...
BLOODY-FOX KALESİNE KADAR ÇEKİLİYORUZ.
AMA KIZILDERİLİLERİ GEÇİTTE DIŞARI ÇIKARKEN YAKALAYABİLİRİZ.
17

ŞİMDİ DEĞİL... YER KAYMASINI GERÇEKLEŞTİREN APAÇİLERDİR. YUKARIDAN BİZİ İZLİYORLARDIR.
AMA SHATTERHAND'IN BİZE SÖYLEDİĞİ DOĞRU ÇIKTI... BU ADAMIN AMACI NEYDİ?
BU ARADA..
VUPA UMAGİ YUKARI BAK! WINTU'NUN DOSTU SOLUKYÜZ..!
BU TOPRAK KAYMASINA O VE ARKADAŞLARI NEDEN OLMUŞTUR.
YAKALAYIN ONLARI! BU KEZ KAÇAMAYACAKLAR!
BİR KAÇ KOMANÇİ GELİYOR!
BİZİ YAKALAMALARINA GÖZ YUMMAYACAKSIN YA?
KAÇALIM SHATTERHAND!
BURAYA KOMANÇİLERLE KONUŞMAYA GELDİK. HAYIR ARKADAŞLAR, BEN KAÇAMAM!
KIPIRDAMADAN OLDUĞUNUZ YERDE KALIN!
KARŞI DA GELMEYİN!
BU ÇAKALLAR MI KARŞI GELECEK KARDEŞİM?
KARŞI GELMİYORSAK, BURAYA BARIŞ İÇİN GELDİĞİMİZ İÇİNDİR... REİSİNİZ VUPA UMAGİ İLE KONUŞMAK İSTİYORUZ!
BURADAYIM SOLUKYÜZ! AMA SÖYLEYECEKLERİN SON SÖZLERİN OLACAK, ÇÜNKÜ HEPİNİZ DE ÖLECEKSİNİZ.
18

VUPA-UMAGİ, WINTU İLE ARANDAKİ BARIŞI SAĞLAMAK İÇİN SENİ ARADIM... BÖYLECE SOLUKYÜZLERİN ARANIZDAKİ SAVAŞLAR YÜZÜNDEN, SOYUNUZU KAZIMALARINA ENGEL OLACAĞIZ.
VE BURAYA, ÖLDÜRECEĞİNİZ ASKERLERİN ÖCÜNÜ ALMAK İÇİN BAŞKA BİRLİKLERİN ÜSTÜNÜZE SALDIRTILMASINI ÖNLEMEK İÇİN GELDİK.
SHATTERHAND'IN VE ARKADAŞLARININ SÖZLERİ İLK KEZ VUPA UMAGİ'Yİ DÜŞÜNDÜRDÜ...
ANLIYOR MUSUN? UZUN TÜFEKLER, KIZILDERİLİ KABİLELERİN BİRBİRLERİNİ YEMESİNDEN YARARLANARAK YA SİZİ AÇLIĞA TERKEDECEKLER YA DA TÜMÜNÜZÜ ÖLDÜRECEKLER
...AZ SONRA...
BURADAN ÇIKIP BİR SAVAŞ KAMPI KURALIM... SHATTERHAND İLE KONUŞMAYA ORADA DEVAM EDECEĞİZ!
SHATTERHAND VE... BÜYÜK APAÇİ ULUSUNUN REİSİ WINTU İLE...
TABİİ BU ARADA OLANLARI KİMSE DÜŞÜNMÜYOR DU...
OLACAK GİBİ DEĞİL MURPHY!
AMA SHATTERHAND OLSUN OLMASIN, APAÇİNİN KAFASI ATIMIN EĞERİNİ SÜSLEYECEK.
SNAP
"GENERAL" DUR!
YİNE NE OLUYOR?
KOMANÇİLER GEÇİTTEN GEÇİYORLAR. SAKLANMALIYIZ.
HARİKA!.. BU DEMEK Kİ ON BİN DOLARA ÇOK YAKLAŞTIM!
19

BU SIRADA...
BÜYÜK REİS VUPA UMAGI, SENİ ÖLDÜRMEK İSTEYENLERLE ANLAŞMAYA MI GİDECEKSİN?
BENİM DE SORUM AYNI!
ÇENELERİNİZİ DE KAPATIN VE BENİ DİNLEYİN! ÖNCE ONLARLA KONUŞACAĞIM.
SHATTERHAND İLE ARKADAŞLARININ BENİ ÖLDÜRMEK İSTEMELERİNE GELİNCE... BUNDAN KUŞKU DUYMAĞA BAŞLADIM.
VUPA-UMAGİ KENDİSİNİ ÖLDÜRMEK İSTEYENLERİN KİM OLDUĞUNU BİLMEZDİ...
MURPHY, BU KEZ BAŞARACAĞIZ.
KATİL, YENİ BİR TUZAK KURUYORDU...
AKŞAM OLUNCA KAMPA GİRİP ONU KOLAYLIKLA VURABİLİRİZ.
TAMAM PATRON!.. Hİ, Hİ, Hİ!
KIZILDERİLİ "AVCISI"NDAN UZAKTA İSE...
KAMP İÇİN BURASI İYİ BİR YER "GENERAL"
EVET. UMARIM KOMANÇİLERİN AKLINA BURAYA GELMEK GELMEZ. GÜN BATINCA...
...GİZLİCE KAMPA GİRİP VUPA UMAGİ'Yİ ÖLÜ YA DA DİRİ OLARAK ORADAN KAÇIRIRIZ.
SHATTERHAND İSE KOMANÇİ REİSİYLE KONUŞMASINI SÜRDÜRÜYORDU...
20

SHATTERHAND, SANIRIM SİZE KARŞI HAKSIZ DAVRANDIM. SÖYLEDİKLERİN DOĞRUYSA KOMANÇİ ULUSU SANA ÇOK ŞEY BORÇLU.
YALNIZ BANA DEĞİL, WINTU'YA DA. ONUNLA SÜREKLİ BİR BARIŞ ANLAŞMASI YAPMAN GEREK.
SHATTERHAND SOYLU BİR AMACI BAŞARMANIN GURURUNU DUYDU.
İKİ BÜYÜK KIZILDERİLİ ULUSUNUN ARALARINDAKI FARKLARI UNUTMALARINI SAĞLADIK!
HEY, BİR SES DUYDUNUZ MU?
EVET!.
VUPA UMAGİ, ARKADAŞLARIMDAN BİRİYLE GİDİP ÇEVREYİ KOLAÇAN EDECEĞİM.
HER YER İYİCE KARANLIKTI...
ÇEVREDE BİRİNİN DOLAŞTIĞINA EMİNİM.
SHATTERHAND KUŞKULARININ DOĞRU OLDUĞUNU GÖRDÜ...
BOB, DUR!
MUTLAKA VUPA UMAGİ'NİN BAŞINA KONAN ÖDÜLÜ ALMAYA ÇALIŞANLARDAN BİRİDİR... BUNDAN EMİNİM.
KIPIRDAMAYIN!.. BURADA NE ARIYORSUNUZ?
21

YANIT VERİN!
ADIM "GENERAL" DOUGLAS.. BUNLAR DA UŞAĞIM İLE KILAVUZUM...
AMA BURADA NE YAPTIĞINIZI SÖYLEMEDİNİZ... HİM! BENİM SÖYLEMEMİ İSTER MİSİNİZ "GENERAL"?
KOMANÇİ REİSİNİ YAKALAMAYA GELDİNİZ, DEĞİL Mİ?
SİZ DELİ MİSİNİZ?.. BUNU DA NEREDEN UYDURDUNUZ?
KOMANÇİLERLE APAÇİLER ARASINDA ARTIK SAVAŞ OLMAYACAK "GENERAL". YUPA-UMAGİ'NİN BAŞINA KONAN ÖDÜL DE BUNDAN BÖYLE GEÇERSİZDİR!
BU ARADA BİRİSİ GİZLİCE YAKLAŞMAKTAYDI...
HERKES SİLÂHINI YERE ATSIN!
NE?
KIZILDERİLİ AVCISI"!
BU KEZ BEN KAZANDIM SHATTERHAND. AYRICA BANA BÜYÜK BİR İYİLİKTE BULUNACAKSIN, DOSTUM...
BENİ GİZLİCE KAMPA SOKUP REİSLERİNİ YAKALAMAMI, SONRA DA KAÇMAMI SAĞLAYACAKSIN. TAMAM MI?
MURPHY, SEN O ZENCİYLE DİĞER ADAMLARA GÖZKULAK OL.
TAMAM PATRON. HE, HE!
22

HAYDİ, YÜRÜ! BANA KÖTÜ BİR ŞAKA YAPMAYA KALKARSAN SENİ VURURUM, ONA GÖRE!..

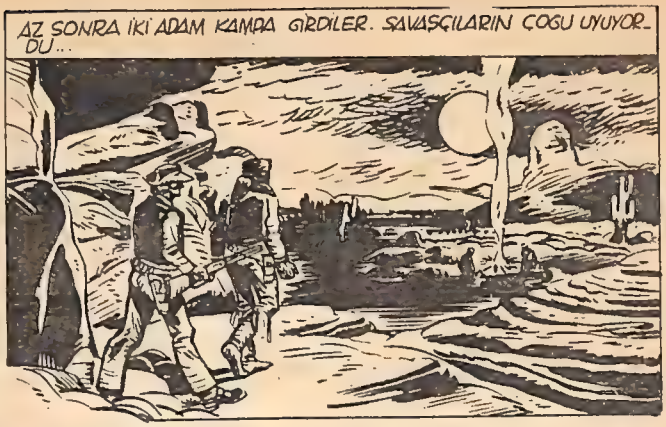
AZ SONRA İKİ ADAM KAMPA GİRDİLER. SAVAŞÇILARIN ÇOĞU UYUYORDU...

ŞİMDİ VUPA UMAGİ'Yİ ÇAĞIR!
NASIL İSTERSEN "AVCI"...

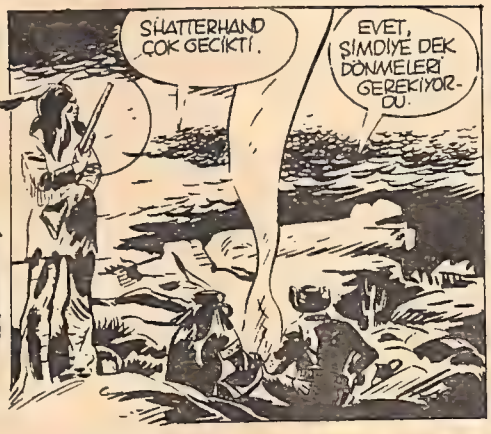
SHATTERHAND ÇOK GEÇİKTİ.
EVET, ŞİMDİYE DEK DÖNMELERİ GEREKİYORDU.

VUPA UMAGİ ORADA MISIN? LÜTFEN BURAYA GEL!
İŞTE!

ÇOK İYİ SHATTERHAND... ŞİMDİ DE BENİMLE GERİ GEL.

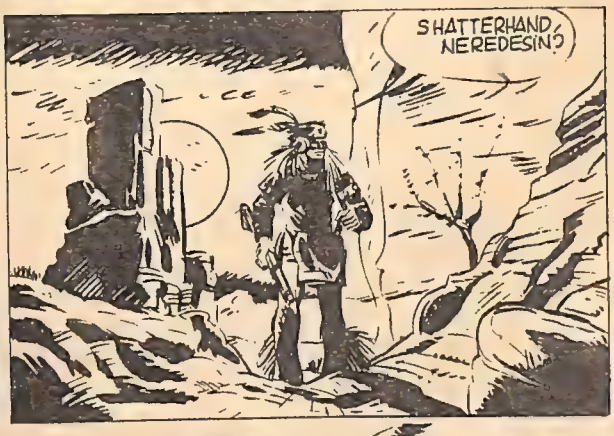
SHATTERHAND, NEREDESİN?

İYİ İŞ GÖRDÜN.

VUPA UMAGİ'NİN ŞAŞKINLIĞI ÇOK BÜYÜK OLDU...
EĞER BAĞIRIRSAN SENİ HEMEN VURURUM!

SONU GELMİŞ GİBİYDİ ...
HAYDİ, İKİNİZ DE YÜRÜYÜN!
İKİSİNİ DE GÖTÜRECEĞİM... KOMANÇİ'Yİ TESLİM ETMEDEN ÖNCE BAŞIMA İŞ ÇIKARMAMASI İÇİN ÖLDÜRECEĞİM.
SENİ DE KIZILDERİLİ ARKADAŞLARININ BENİ İZLEMEMESİ İÇİN VURACAĞIM!
HI, Hİ! PATRON BAŞARDIN!
KAMPTA...
HAWLEY, PARKER, UYANIN!
NE OLUYOR SANA CUTTER?
BANA DEĞİL, SHATTERHAND'IN BAŞINA BİR ŞEY GELDİ...
BOB'LA ÇEVREYİ KOLAÇAN ETMEYE GİTTİ... SONRA VUPA UMAGİ'Yİ ÇAĞIRDI VE HALA SES ÇIKMADI.
ÇOK GARİP. UZAKTA OLAMAZ.
BİR ŞEYLER OLUYOR GİBİ GELİYOR BANA!
24

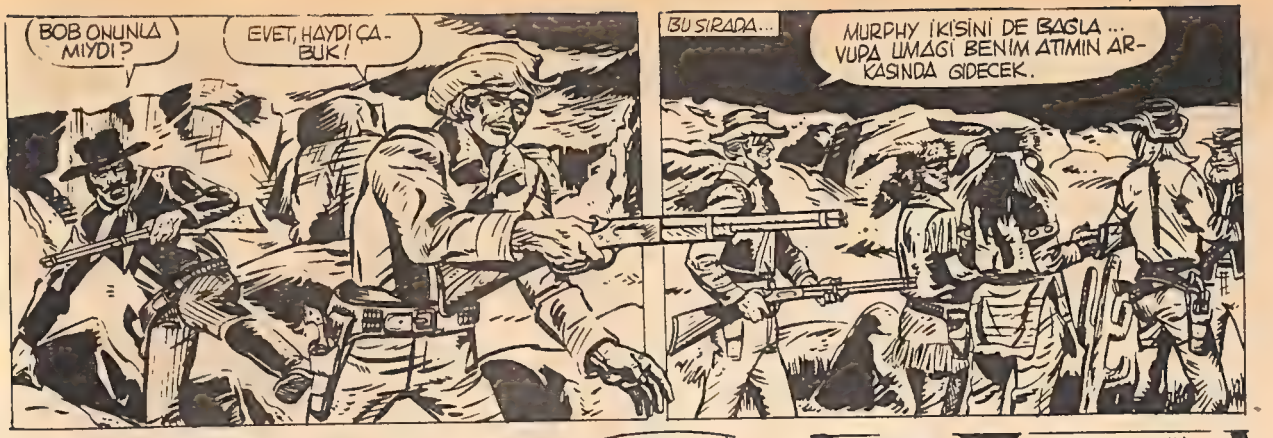

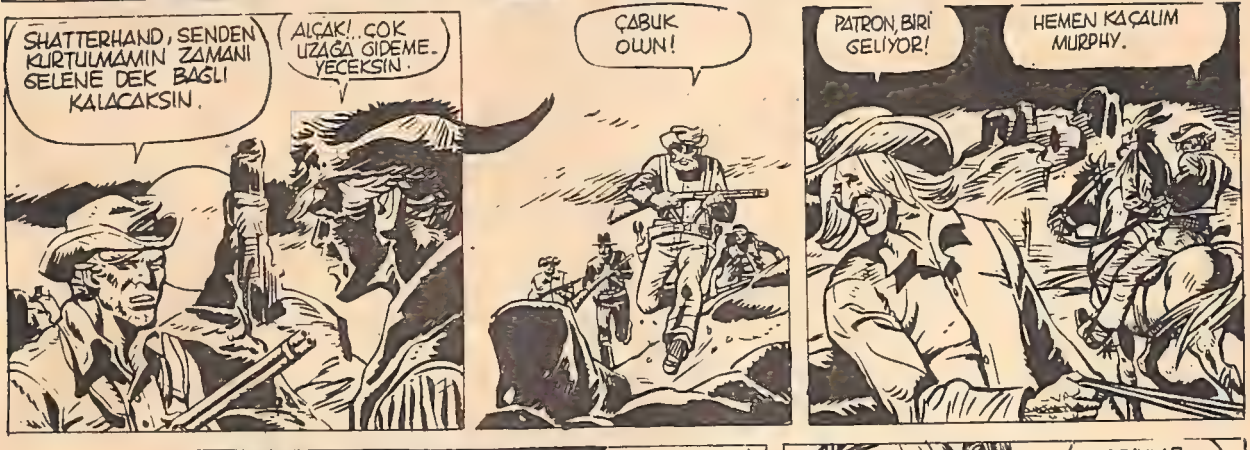

DOSTLARIMIZIN BİRDEN BİRE ORTAYA ÇIKMASI, WABBLE'IN PLÂNINI BOZDU.

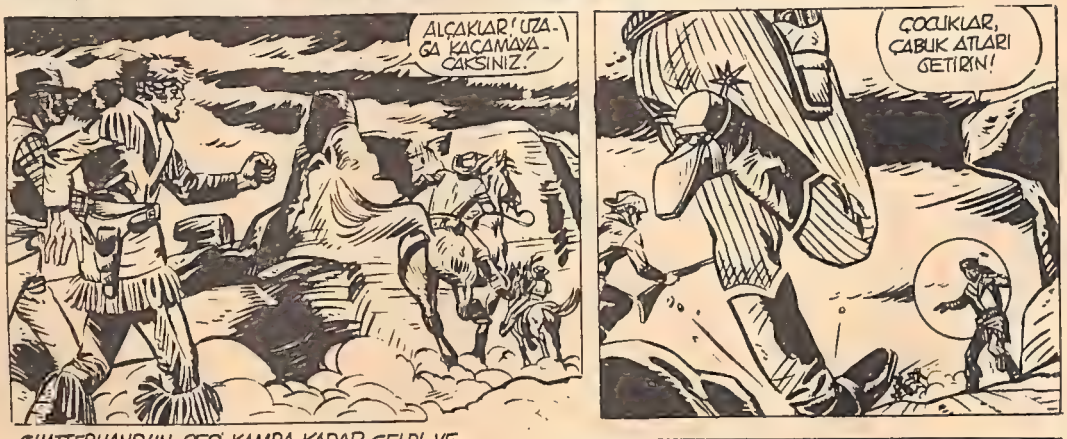

SHATTERHAND'IN SESİ KAMPA KADAR GELDİ VE...

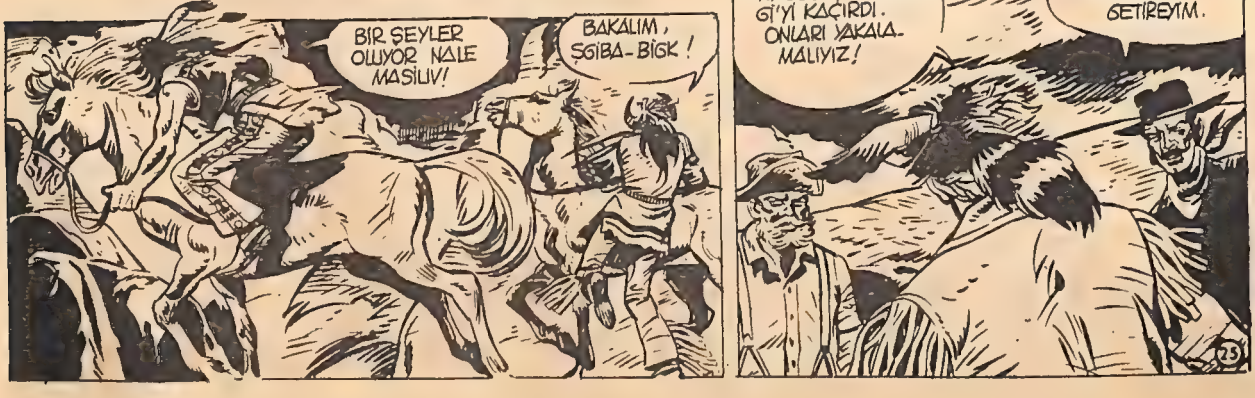

"AVCI" WABBLE REİSİNİZİ KAÇIRDI, BEN ATLARI ALMAYA GİDİYORUM!
BİZDE GELİYORUZ, BEKLEYİN!
YİTİRECEK ZAMAN YOK SHATTERHAND!
BİZ ONU YAKALARIZ!
PARKER ATLARLA DÖNDÜ...
HEPİMİZİ GİDECEĞİZ ARKADAŞLAR!
HMM!.. SANIRIM BU KEZ YİTİRDİK ÇOCUKLAR! ELVEDA ON BİN DOLAR!
EVET "GENERAL" DOUGLAS...
NEYSE, BAŞKA İŞLER YAPMAYA BAKALIM..
BU ARADA...
BİZİ İZLİYORLAR PATRON!
SUS DA ATINI SÜR APTAL!
KAHRAMANLARIMIZ SAATLERCE YOL ALDILAR. GÜN DOĞARKEN...
ATLAR ÇATLAYACAK SHATTERHAND.

AWW!
BANG!
BANG!
AH!
YARALANAN WABBLE DENGESİNİ YİTİRİP VUPA UMAGİ İLE YERE DÜŞTÜ...
SENİ SAĞ BIRAKMAYACAĞIM SHATTERHAND!
AH!
YAKALAYIN ONU!
PAAT!
HERKES ONUN ARDINA.
¡BANG!
WABBLE VUPA-UMAGİ'Yİ KENDİNE SİPER ETTİ, VE...
BANG!

"TAM ATINA ATLARKEN...
AHH!
BANG!
...SIBA BIGK İLE NALE MASILIV'UN FARKINA VARMADI.
"AVCI" NIN ÖNÜNE BAŞKA BIR YOLU IZLEYEREK GEÇMEKLE IYI YAPTIK!
ALÇAK! KALK AYAGA!
YOLLARINI KESMEK ISTEMIŞTIK AMA GEREK KALMADI.
ÖLMÜŞ!..
KIZILDERILI "AVCISI" ARTIK SIZLERI RAHATSIZ ETMEYECEK
BEN DAHA SON SÖZÜMÜ SÖYLEMEDIM ALÇAKLAR!
DIKKAT!

SHATTERHAND APAÇİLERLE KOMANCİLERİN ARASINDA BARIŞI SAĞLADIKTAN SONRA ARKADAŞLARIYLA BU TOPRAKLARDAN AYRILMAK ÜZERE YOLA KOYULDU...

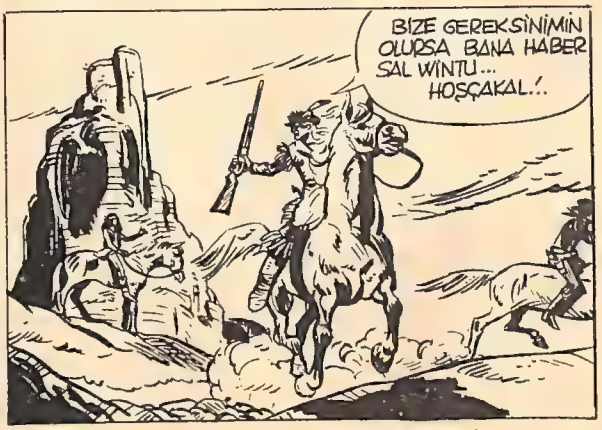

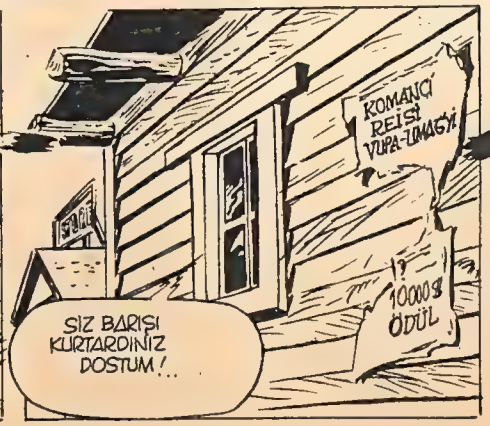

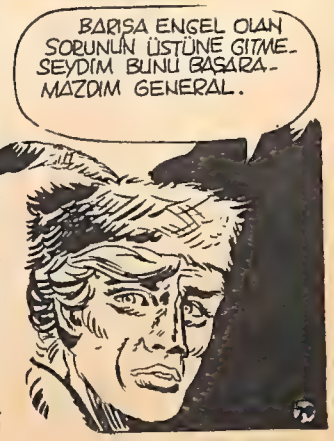

KOMANÇİLERE BARIŞIN ÖNEMİNİ KANITLADIM GENERAL.

SİZİN ORDULARINIZIN İÇİNDE İSE KIZILDERİLİLERİ HALÂ SADECE İLKEL YARATIKLAR GİBİ GÖREN ÇOK ASKER VAR.

SHATTERHAND'IN SÖZLERİ GENERALI UZUN UZUN DÜŞÜNDÜRDÜ. DAHA SONRA KIZILDERİLİLERİN HAKLARINA İLİŞKİN YENİ YASALAR ÇIKARILDI..

YAZIYOOOR! KIZILDERİLİLERLE BARIŞI YAZIYOOOR!

UMARIM BU BARIŞ UZUN ÖMÜRLÜ OLUR.

OĞULLARIMIZ YENİDEN ÖLÜMLE BURUN BURUNA KALMASINLAR.

SHATTER HAND!

GENERAL SANA NE DEDİ?

ŞİMDİ NEREYE GİDİYORUZ?

DRUGSTORE

SÖZLERİNİN NE ÖNEMİ VAR Kİ?

ÖNEMLİ OLAN SÜREKLİ BİR BARIŞI SAĞLAMAK İÇİN GEREKEN ÖNLEMLERİ ALMALARIDIR.

TÜMÜNÜ DE YENİ SERÜVENLER BEKLİYORDU...

SON

öykülerle atasözleri

EMİN ÖZDEMİR

ÇALIŞMA, insan bedenini geliştirir. Tembellik de insanı hantallaştırır, güçsüz bırakır. Geçen haftanın öyküsünü anlayarak okuduysanız bu gerçeği görmüşsünüzdür sevgili çocuklar. Memiş Kara'yla Dursun Can'ın durumunu düşünelim. İkisi de birbirine yaşıt. Köyde doğmuş, ilkokulu bitirinceye değin köyde yaşamışlar. İlkokulu bitirince Memiş Kara, kasabaya ortaokula gitmiş. Gitmiş ya okumaktan çok, kasabadaki aşevlerine dadanmış, yemiş ha yemiş. Üstelik çalışmamış da. Bu yüzden şişmanlamış, hantallaşmış. Arkadaşlarının taktıkları adla "Fil Memiş" olmuş. Dursun Can'a gelince demircinin yanında balyoz sallamış, demir dövmüş. Sabahtan akşama değin çalışmış. Çalıştıkça bedeni gelişmiş, güçlenmiş. Sonunda kendinden iri, şişman arkadaşını güreşte yenmiş.

Niye böyle olmuştur bu? Atalarımız bu sorunun üzerinde düşünmüşler. İşin çalışmanın insanı geliştirdiğini, tembelliğin de insanı hantallaştırdığını görmüşler. Bu gerçeği değişik sözlerle dile getirmişler. Her halde bulmuşsunuzdur o sözlerden birini. İsterseniz birlikte, bir kez daha yineleyelim bu olguyla ilgili atasözümüzü: IŞLEYEN DEMİR PAS TUTMAZ. Ya da İŞLEYEN DEMİR IŞILDAR.

Bu haftanın öyküsüne gelince, bildiğimiz öykülerden biri. Üzerine kurulduğu atasözünü de çok duymuşsunuzdur. Toplumsal yaşamdaki ilişkilere ayna tutan bir söz. Bu söze uyan nice olayları, durumları çevremizde görebiliriz. Öyleyse okuyalım öykümüzü:

SAZLIK

Yolları Anadolu'daki köylere düşenler bilirler. Bu köylerin çoğunda mezarlıklar köylerden büyüktür. İrili ufaklı, taşlı taşsız mezarlar yan yana sıralanmıştır. Bunların arasında keçiler, oğlaklar, uyuz eşekler otlanır durur yaz aylarında. Görünüm, insana anlatılması güç bir sıkıntı verir. Şimdi anlatacağım köy de böyle bir köydür. Mezarlığı her geçen günle büyüyen, genişleyen bir köy. Adı da Sulakyurt.

Kocaman, gözalabildiğine uzanan bir sazlığı vardır Sulakyurt'un. Derler ki Sulakyurtluların renkleri sarıdır, bu sazlıktan ötürü. Ömürleri kısadır Çoğunun dalakları, karnı şiştir. Hele yaz bahar aylarında çocuklarının yüzüne bakılmaz. Elleri ayakları çatlak çatlaktır. Bu yüzden sazlığı hiç sevmez Sulakyurtlular. Onu can alıcı sanırlar. "Tanrının bize bir cezası, köyün belâsı" derler onun için...

Sulakyurt'a öğretmen olunca köyü bu belâdan, bu can alıcıdan kurtarmak istedim. Geldiğimin ikinci ayı mı neydi, bir akşam köylüleri muhtarın evinde topladım. "Bakın ağalar" dedim," bunca yıldır bu sazlık yakanıza yapışmış. Ölüm kusuyor. Mikrop saçıyor. Çocuklar daha memedeyken sararıp soluyor. Gelin bir yolunu arayalım, kurtulalım bu sazlıktan. Birkaç balya saz kesiyor, birkaç parça sepeti, hasırdı örüyorsunuz. Bunun dışında bir yararı yok. Verdiğinden çook, hem de çook alıp götürüyor. Kurutalım bu sazlığı. Tarla yapalım. Eskisinden daha çok gelir sağlarız. Ama asıl önemlisi sağlığımızı korumuş oluruz. Unutmayın hiçbir şey, ama şu koskoca yeryüzünde hiçbir şey sağlığın yerini tutmaz..."

Başka şeyler de söyledim. Sazlığın hastalıklara nasıl yol açtığını, köyün başına ne belâlar getirdiğini örneklerle anlattım. İstersek, el ele verirsek bu sazlıktan kolayca kurtulabileceğimizi söyledim.

Köylülerden birkaçı, "aman, ne iyi olur, ne güzel olur" dediler. "Bunu biz de düşündük ama, kolay mı bunca yılın sazlığını kurutmak.. Nasıl geliriz bunun üstesinden? Hükümete yazalım, yardım isteyelim dedik. Bunda bir karara varamadık. Eder mi, etmez mi? Ederse nasıl eder? Düşündük ha, düşündük. Sonradan vazgeçtik. Böyle gelmiş, böyle gider dedik..."

Başka köylüler de konuştular. Kimisi, "iyi iyi ya, biz üstesinden gelemeyiz bu işin" dedi; kimisi "geliriz" dedi. "Kaldıramayacağımız yükün altına girmeyelim... Hem sazlık kurutulursa toprağı kime kalacak? Birbirimize düşeriz. Ooohooo... bizim şurdan kalkıp şuraya oturacak gücümüz yok. Nerde kaldı ki sırtımızda taş taşıyacağız, toprak taşıyacağız.. Olacak bir iş değil bu..." diyenler oldu....

Ertesi gün, daha ertesi gün yine toplandık. Ben bıkmadan, usanmadan aynı şeyleri anlattım. "Ağalar," dedim. "Her işin bir zor yanı vardır. Hangi iş kolay ki sazlığın kurutulması da kolay olsun. Zora koşacağız kendimizi. Hem bakın işe güce gitmediğimiz günler var. Sazlığın yanı yöresi yamaç. Taş da, toprak da kolay taşınır. Gözünüzde büyütmeyin bunu. Yeter ki bir karara varalım."

Beni can kulağıyla dinliyorlardı. Başlarını sallayışlarından bana hak verdiklerini anlıyordum. Akılları bu işe yatar gibiydi. Hem ben canlı örnekler veriyordum onlara. Kolayca anlayacakları örnekler. Derken bir başkası söz alıyordu: "İyi" diyordu," iyi olur öğretmen, kurutalım şu sazlığı.. Bu işi nasıl yapacağız? Sırtta taş taşımayla bu iş biter mi? Biterse kaç yılda biter?"

Soruları başka sorular kovalıyordu. Hesaplar yapılıyordu, günler sayılıyordu. İşbölümü yapılıyordu. Sonra bir başkası çıkıyor başka bir düşünce atıyordu ortaya. Bu kez de onun attığı düşünce üzerinde başlıyordu tartışma.

Toplantılar uzadı gitti. Bir yıl geçti bir karara varamadık. Ama sazlığın kurutulmasını konuşmaktan usanmadık. Bu konu açıldı mı herkes kendi görüşünü yeniden açıklıyordu. Sanki onu ilk kez söylüyormuşçasına ballandıra ballandıra anlatıyordu. Onu bir başkası izliyordu. O da aynı şeyi yapıyordu. Öyle günler oluyordu ki hemen evlere dağılma, sabahleyin erkenden işe başlama kararına varılıyordu. Gelgelelim, tam bu sırada birisi," benim aklıma güzel bir düşünce geldi. Bilmem siz ne dersiniz?" diye söze başlıyordu. Haydi... Her şeye yeniden başlanıyordu. Başkaları da başka düşünceler öne sürüyorlardı.

Dediğim gibi toplantılarda herkes kendi görüşünü savunuyordu. "Benim dediğim gibi yaparsak işler iyi yürür... Önce sazlığı ateşe veririz. Çamur biraz koyulaşır. Su kurur.. ", "Olmaaz, olmaaz... Asıl benim dediğim gibi yapmanız gerekir. Sazlığın altına kanallar açalım Ard yamaçtan akıtalım suyunu. Kendi kendisine kurusun...", "Önce kum..", "Hayır hayır, olmaaz bu. Önce taş, çakıl gerek.." ... Herkes kendi düşüncesinin en doğru yol olduğunu savunuyordu.

İki yıl sonra beni Sulakyurt'tan alıp başka bir köye verdiler. Sulakyurtlular yine sazlık konusunu konuşuyorlarmış hep. Ama sazlık olduğu yerde duruyormuş.

ATASÖZÜ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

BİZİM ALİ
NE ŞANS YAHU. BU KEZ DE UÇAN BALIK TUTTU!..

Yirminci Yüzyıl Türk Şiirinin Büyük Ustalarından TEVFİK FİKRET

YİRMİNCİ yüzyıl şiirimizin ilk büyük ustası olarak kabul edilen Tevfik Fikret, 18 Ağustos 1915'te öldü. 1867'de İstanbul'da dünyaya gelen Tevfik Fikret'in babası, Çankırı'dan İstanbul'a göç eden Ahmet Ağa'nın oğlu Hüseyin efendidir. Annesi Hatice Refia hanım, Sakız adası Rumlarından din değiştirmiş bir ailenin kızıdır. Hac dönüşü annesinin ölümüyle 12 yaşında öksüz kalan Fikret, Aksaray'daki konaklarında büyüdü. Önce o dolaylardaki bir okulda, sonra Galatasaray Lisesi'nde okudu. Çeşitli dairelerde memurluk yaptı. Çeşitli okullarda, bu arada Robert Kolej'de öğretmen olarak çalıştı.

Öğrencilik yıllarından başlamak üzere yazdığı ve dergilerde yayınladığı şiirler onun adını tüm ülkeye duyurmuştu. 1896'da "Servet-i Fünun" adlı edebiyat dergisinin başına geçti. Burada Hüseyin Cahit, Halit Ziya, Cenap Şahabettin, Mehmet Rauf gibi dönemin ünlü edebiyatçılarıyla birlikte "Edebiyat-ı Cedide" (Yeni Edebiyat) diye anılan topluluğu oluşturdu. 1900'de ilk şiir kitabı "Rübab-ı Şikeste" (Kırık Saz) basıldı. Çok ilgi uyandıran bu kitap üst üste üç baskı yaptı.

"Edebiyat-ı Cedide" topluluğu bir yandan ülkedeki sanat beğenisinin yükselmesine, bir yandan da yeni düşüncelerin yayılmasına hizmet etmişti. Bir süre sonra Fikret, bu topluluktaki arkadaşlarıyla anlaşmazlığa düşerek Rumelihisarı'nda yaptırdığı Aşiyan adlı evine çekildi. Bu sırada baskı yönetimince birkaç kez tutuklanması, nedensiz olarak sürgüne gönderilen babasının ve kızkardeşinin ölümleri sanat anlayışında değişikliklere yol açtı. Başkaldıran toplumsal şiirler yazmaya başladı.

1908'de meclisin açılması ve Meşrutiyet yönetimine geçilmesini coşkuyla karşıladıysa da, bu hareketin önderlerinin bir süre sonra ülkülerinden ayrılmaları, halkın çıkarlarıyla bağdaşmayan bir yönetim kurmaları onun sevinç ve heyecanına son verdi. Hüseyin Cahit'le birlikte çıkarmaya başladığı Tanin gazetesinden ayrılarak Galatasaray Lisesi'ne müdür oldu. Okulu batılı yöntemlerle eğitim yapan bir kurum haline getirmek için uğraş verdi. Yapmak istediği yenilikler tepkiyle karşılandığından bu görevden de ayrıldı. Yalnız Robert Kolej'deki öğretmenliğini sürdürdü.

1905'te yazdığı ünlü "Tarih-i Kadim" (Eski Tarih) şiirinde geriliklerin kaynağını dinsel softalıkta bulması, Mehmet Akif'le arasında bir tartışmanın çıkmasına yol açtı. Bu tartışmada bağnazlığa karşı bilimin, bilimsel düşüncenin savunusunu üstlendi. Bu şiirin bir yerinde şöyle demişti:

"Kusurum ne? Kuşkuda olmak mı?
Kuşku koşmaktır aydınlıklara doğru.
İnsan aklıdır eninde sonunda gerçeği bulacak olan."

Şiirleriyle olsun, düşünceleriyle olsun topluma yenilikler getiren Tevfik Fikret, kötümser görünüşünün altında, geleceğe güvenle bakmasını bilen bir ozandı. Baskı yönetiminin zorbalığına karşı özgürlüğü ve anayasanın uygulanmasını savundu. Anayasal düzene geçildikten sonra ise halk kitlelerine getirilen siyasal özgürlüklerin, ekonomik hak ve özgürlükler olmadan bir işe yaramayacağını gördü ve yanıtlarıyla bu gerçeği gösterdi.

Sağlığında yayınlanan şiir kitapları "Haluk'un Defteri", "Rubabın Cevabı", "Şermin" bulunmaktadır. Bunlardan sonuncusu, yaşamının sonuna doğru hasta yatağında yazdığı çocuk şiirlerinden oluşmaktadır.

KISACA

14 Ağustos 1974
İkinci Kıbrıs Harekâtı yapıldı. Bugün Türklerle Rumlar arasında yer alan sınır bu harekâttan sonra oluştu.

15 Ağustos 1948
Güney Kore Cumhuriyeti kuruldu.

15/16 Ağustos 1960
İngiliz yönetimi sona eren Kıbrıs'ta Türk ve Rum halklarının yaşadığı bağımsız cumhuriyet yönetimi kuruldu.

17 Ağustos 1864
Ünlü romancı Hüseyin Rahmi Gürpınar doğdu.

19 Ağustos 1691
Salankamen'de Avusturya ordusuyla karşılaşan Osmanlı ordusu, Sadrazam Fazıl Mustafa Paşa'nın alnından vurulup ölmesi üzerine bozguna uğradı.

PÜSKÜL İLE ÇİLLİ

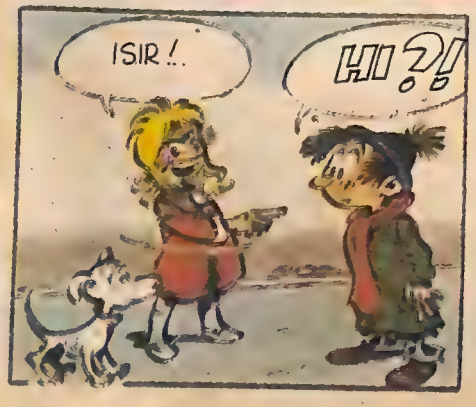

SİNEMA TV

Tarık Dursun K'nın ünlü romanı TV dizisi oluyor

DENİZİN KANI

ÇAĞDAŞ Türk edebiyatının önde gelen yazarlarından Tarık Dursun K. 'nın çeşitli dünya dillerine de çevrilmiş olan "Denizin Kanı" adlı romanı, TRT televizyonunca beş bölümlük bir dizi olarak filme alınıyor.

" Denizin Kanı", son derece değişik ve çarpıcı bir konuyu işlemekte. Konusu Ege denizi kıyılarında ve sünger avcıları arasında geçiyor. Toprak tutkusu ile deniz tutkusunun bütün boyutlarıyla ele alındığı "Denizin Kanı"nda Türk sinemasının eski yeni iki kuşak oyuncuları bir araya geliyorlar. Romanın baş kişileri olan Kara Mustafa'da geçen sinema mevsiminde oynadığı başarılı rollerle dikkatleri çeken Bulut Aras, Iraz'da Oya Aydoğan, Şaban Reis'de Türk sinemasının en güçlü oyuncularından Ahmet Mekin, Aşır Reis'de Eşref Kolçak, Halime Kadın'da Muhterem Nur, Uzun Ömer'de Turgut Savaş, İsmail'de

"Denizin Kanı"nda Türk sinemasının eski ve yeni ünlü oyuncuları rol aldı...

Fotoğraflar:

Yukarıda: Ahmet Mekin
Yanda: Muhterem Nur
Aşağıda: Eşref Kolçak
Sol altta: Oya Aydoğan...

Sedat Demir ve Yugoslavya'nın Üsküp kenti Halklar Tiyatrosu'nun Türk Dramı oyuncularından Lütfü Seyfullah ve Yıldız Rıfat baş rolleri paylaşıyorlar.

"Denizin Kanı"nın senaryosunu Tarık Dursun K. yazdı. Yapımcılığını Ahmet Beyazıt'ın ve fotoğraf direktörlüğünü de Ali Uğur'un yaptığı filmi Yücel Çakmaklı yönetiyor. Aynı üçlü anımsanacağı gibi daha önce de "Bağrıyanık Ömer ile Güzel Zeynep"i televizyona aktarmışlardı.

"Denizin Kanı"nın bir başka özelliği de ilk kez Türk sinemasında (belgesel çalışma dışında) su altı çalışmalarına geniş bir yer vermiş olması. Özel olarak Amerika'dan getirtilen su altı kamerasıyla çekilen sahneler filme değişik bir hava sağlayacak.

" Denizin Kanı"nın şimdiden başka ülke televizyonlarına satılma olanakları belirmiştir ve bu alandaki görüşmelere yakında başlanacaktır.

"Sevgili Dünya" kitabında Türk çocuklarının yapıtlarına da geniş yer ayrılmış. Yanda gördüğünüz yazıda bunlardan biri... Büyük harflerle, dikkati çekecek biçimde yayımlanmış. Yazarı, 13 yaşındaki Nedim Üzey şöyle diyor: "Tarih, genellikle ülkeler arasındaki savaşların öyküsüdür. Bunun, ülkeler arasındaki büyük dostlukların öyküsü olmasını isterdim." ... Yukarıda ise, yine aynı kitapta tam sayfa olarak yayımlanan bir resmi, Gülsüm Dolgun'un yapıtını görüyorsunuz.

History is usually the story of wars between countries. I wish it could be the story of great friendships between countries.

Nedim Üzey, 13, Turkey

ULUSLARARASI Çocuk Yılı dolayısıyla İngiltere'de ilginç bir kitap yayımlandı. Kitabın adı: "Dear World – Sevgili Dünya"... Yazarları ve çizerleri ise 50 ülkeden çocuklar.

İngiliz Richard ve Helen Exley'in derledikleri bu kitapta, günümüz çocuklarının dünya sorunlarıyla ilgili görüşleri dile getiriliyor.

Exley'ler, bu kitabı hazırlamaya karar verdikleri zaman, her ülkeden çeşitli öğretmenlere ve eğitim kuruluşlarına başvurmuşlar. Haiti'den Japonya'ya, Finlandiya'dan Yeni Zelanda'ya kadar, 50 ülkeden gelen yazılar ve resimler arasından bir seçme yapmışlar ve büyük boy 126 sayfalık bu yapıtı yayımlamışlar.

Derleyenler, kitaba yazdıkları önsözde şöyle diyorlar:

"Bütün büyüklerin, özellikle politikacıların okuması gereken bir kitap bu... Bazı yazılardaki öneriler okurlara 'delice' gelebilir; bu önerilerin uygulanması olanaksız görülebilir. Ama bu kitapta katkısı olan herkes, umut dolu, daha güzel bir dünyanın özlemi içinde..."

TÜRKLER DE VAR

"Sevgili Dünya"da 14 Türk çocuğunun imzası da yer alıyor. Yeşim Erdesözer, Dilek Durmaz, Hale Kandemir, Duygu Aydın, Esra Arın, Tayfun Yağdereli, Nalân Özker, Gülsüm Dolgun, Nurnihal Horsa resimleriyle, Nedim Üzey, Dilek Taşan, Meral Doğan, Adviye Denizer ve Didem Üzümcü de yazılarıyla kitaba katkıda bulunmuşlar. Türk çocuklarının yazılarından bazıları, yapıtta büyük olarak verilmiş. Resimlerin hepsi ise en aşağı tam sayfa büyüklüğünde yayımlanmış.

SAVAŞ KONUSU

"Sevgili Dünya"da savaş konusuna büyük yer ayrıl-

SEVGİLİ DÜNYA

"Sevgili Dünya" kitabında, yazıların yanısıra, siyah-beyaz ve renkli resimlere de yer verilmiş. 9 Türk çocuğu, resimleriyle kitapta yer almış. Yukarıda, Yeşim Erdesözer'in tam sayfa olarak yayımlanmış yapıtını, aşağıda da, kitabın kapağında yer alan resmi, Romen Boeru Daniela Lucia'nın çalışmasını sunuyoruz.

mış. İşte bu konudaki yazılardan seçmeler:

Trinidad'dan 10 yaşındaki Gerald Hoyle: "Savaşlarda en çok acı çekenler, bizler, dünya çocuklarıyız... Yaşlıların yaşamlarını nefret yönetiyor, sevmek isteyen bizlere ise nefret etmek öğretiliyor."

Kanada'dan 13 yaşındaki Stephen MacCharles: "Filmlerde savaştan dönen herkes bir kahraman olarak gösteriliyor. Çok kimse için savaş, bir zenginlik kaynağıdır. Savaş milyonlarca insanın öldüğü ya da yaşam boyu sakat kaldığı bir olay olarak gösterilmiyor."

İngiltere'den 9 yaşındaki Gary Sheehan: "Dünyayı ben yönetseydim, çocukları savaş alanlarının ortasına yerleştirerek savaşı durdururdum."

Yine İngiltere'den Helen Green: "Tek savaş, sözcük savaşı olmalıdır."

Türkiye'den 13 yaşındaki Dilek Taşan: "Herkes mutluluk dolu bir dünya istiyor. Çocuklarımız bizden daha iyi koşullarda yaşamalı."

Belçika'dan 9 yaşındaki Alison Gatland: "Savaşı durdurmak için insanlara savaşacakları insanların iyi yanlarını öğretirdim."

DÜNYAYI BEN YÖNETSEYDİM...

Kitapta bu konuda da bir çok yazı var. İşte bazı seçmeler:

İspanya'dan 9 yaşındaki Ana Mari Woehr: "Dünyayı ben yönetseydim, 'Çevre kirlenmesine paydos! Fabrikalar, artıklarını ırmaklara dökmeyecek, bitkileri, canlıları öldürmeyecek!' derdim. Bu gerçekleşince de, 'Dünya, dediğimi yaptın; seni seviyorum, Dünya!' diye bağırırdım."

Sierra Leone'den 15 yaşındaki Alusanatu Koroma: "Dünyayı ben yönetseydim, insanları sağlam evlerde oturturdum... Yıkılmayacak evlerde..."

İngiltere'den 8 yaşındaki Lynn Bachelor: "Herkesi (arasıra kendimi de) mutlu kılardım."

"Sevgili Dünya" bu tür örneklerle dolu çarpıcı bir kitap. İleride bu kitaptan başka seçmeleri de yayımlayacağız...

Futbolda yeni elçimiz: Hertha Berlin'li

ENGİN VEREL

TÜRK futbolcuları sık sık Avrupa'da top koşturmuşlardır. Örneğin, Bombacı Bekir'ler, Şükrü Gülesin'ler, Metin Oktay'lar, Can Bartu'lar, Bülent Eisel'ler, Özcan Arkoç'lar, Şükrü Ersoy'lar, Lefter Küçükandonyadis'ler... Daha nicelerini sayabiliriz... Bunlara futbolumuzun Amerika Birleşik Devletleri'ndeki temsilcisi, eski Galatasaray'lı, yeni Cosmos'lu kaleci Yasin Özdenak'ı da ekleyebiliriz.

Bu futbolcuların hepsi başarılı olmuşlar ve ülkemizi dışarıda gerektiği gibi temsil etmişlerdir.

Bu zincire yeni bir halka eklendi: Fenerbahçe'li Engin Verel... Milli futbolcumuz mesleğini bundan böyle Almanya'nın Hertha Berlin takımında sürdürecek. Hertha Berlin, bilindiği gibi, Batı Almanya'nın birinci liginde oynayan ünlü bir takım...

Dileğimiz, genç futbolcumuzun ülkemize sevindirici haberler gönderebilmesi...

Pistlerin yeni sürücüsü

PAUL NEWMAN

AMERİKAN sinemasının gözde aktörü Paul Newman 50 yaşından sonra meslek değiştirdi ve otomobil yarışcısı oldu. Gençliğinden beri bu spora olan tutkusunu amatör yarışlara girerek gerçekleştiren Newman geçenlerde katıldığı ilk resmi müsabakada kıymetli bir ikincilik alarak tüm dikkatleri üzerine çekti.

Bundan böyle aktörlük mesleğinin yanında sürücülüğe de devam edecek olan ünlü Amerikalı aktör önümüzdeki yıl Formula 1 Dünya Şampiyonasına katılacağını da belirtti.

HADİ BAKALIM DÜŞÜN ÖNÜME...
SİZİ ŞERİF AMCANIZA SÖYLEYİM DE GÖRÜN.
BAĞIŞLA BİZİ ŞERİF!
İÇİNCE DAĞITIRIZ BİLİRSİN.
İÇERDE DAĞITIN KENDİNİZİ BAKALIM!
KİMİN ADAMLARI BUNLAR?
MORDER'İN. İKİDE BİR OLAY ÇIKARIRLAR.
BERT DE ADAMI MI?
BERT BAKKALDIR. MORDER ONU NE YAPSIN?
TANIKLIĞI İŞE YARAMAZ MI SENCE?
ANLAMADIM?
SHERIFF
BİR AN, BANKACIYI ÖLDÜRENİN, TED DEĞİL DE MORDER OLDUĞUNU DÜŞÜNSEN ANLARSIN.
ÜSTÜNE GÖREV OLMAYAN İŞLERE KARIŞMA DELİKANLI. MORDER'İ DE KIZDIRMA!
KIZAR MI DERSİN?
HEM DE NASIL...
APTAL! KALKMIŞ, MEKTUP YAZIYOR. GAZETEYE İLÂN DA VER BARİ!

ŞERİF ÇOCUKLARI TUTUKLAMIŞ!
APTAL HERİFLER
SAKİN OLMAM GEREK!
WOUSE AĞZINI SIKI TUTMAZSA, BAŞIMA BELÂ OLABİLİR...
İŞ BAŞA DÜŞTÜ...
BUNUNLA İŞİMİ SESSİZCE GÖREBİLİRİM.
CLACK!
SİS İŞİME YARADI. BENİ KİMSE GÖRMEYECEK.
TOC-TOC!
GELİYORUM!
SEN?
GİREBİLİR MİYİM?
BANA O MEKTUBU NEDEN YAZDIN? O HESABI KAPATMIŞTIK...

YANILMIŞ OLABİLİRİM...
AMA BU HAYATINLA ÖDEYECEĞİN BİR YANILGI BERT!
CIK!
DUR MORDER! BİR SUÇ DAHA İŞLEME! PERKİNS DAVASINA YENİDEN BAKILACAK!
!!
KAPA ÇENENİ İHTİYAR!
BENİM DE ÇENEMİ KAPAYABİLECEK MİSİN?
ERTESİ GÜN
İNDİR SİLÂHINI TED. ASIL KATİL YAKALANDI. KURTULDUN.
SAHİ Mİ?
EVET, ARTIK EVİNE DÖNEBİLİRSİN? BAK YANIMDA KİM VAR?
MARY! BABA!
BİZİMLE KAL LARRY. HERŞEYİ SANA BORÇLUYUZ.
BEN BURALARIN YABANCISIYIM. HEM SİZ BİRBİRİNİZE KAVUŞTUNUZ. BU BANA YETER. HOŞÇA KALIN!..
FİNİS
SON!

Bilmece Bulmaca

Yanıtlar 64. sayfa

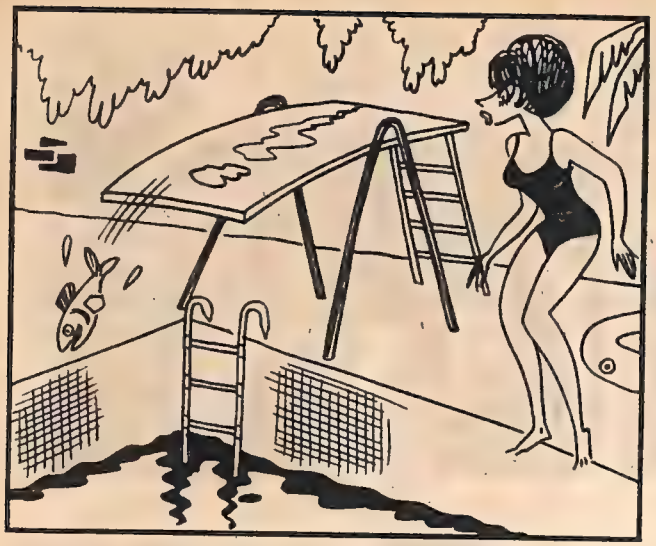

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzerlik var... Bu yedi benzeri bakalım ne kadar sürede bulacaksınız?

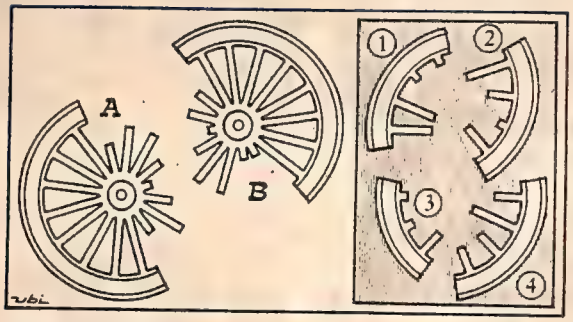

TEKERLEKLER: Sağdaki küçük parçalardan hangilerini kullanalım ki sonuçta iki büyük tekerlek elde edelim?

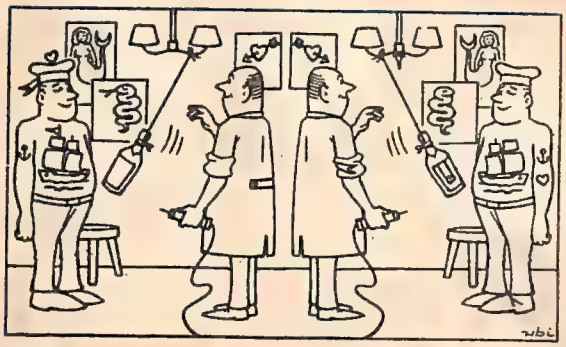

İKİ ŞEKİL: Yukarıdaki iki şekil arasındaki farkları acaba bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

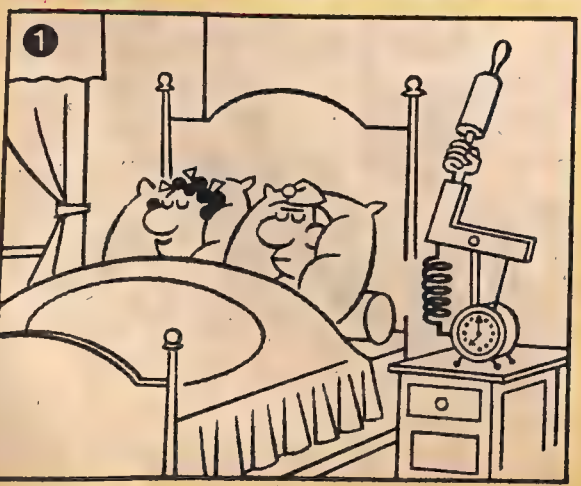

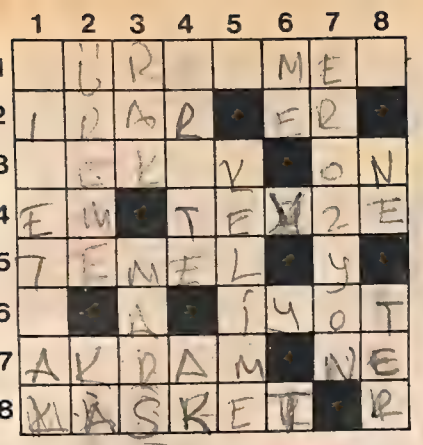

SOLDAN SAĞA: (1) Kendini özellikle karnı üzerinde sürükleyerek ilerlemek. (2) Komşu bir ülke – Asker. (3) İçinde masura bulunan aygıt – Bir sayı. (4) (tersi) Kuzu sesi – Annenin kızkardeşi. (5) Bir yapının toprak altında kalan dayanağı. (6) Hekimlikte ve fotoğrafçılıkta kullanılan katı bir cisim. (7) Ağırlama – Bir soru. (8) Önü siperli başlık.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Bakışımlı, bakışık. (2) Doğup çoğalma – (tersi) Beyaz. (3) (tersi) Bir yağış biçimi – (Bir gezegen. (4) Bir kümenin her elemanı – Beyaz. (5) Sözcük. (6) Kuzu sesi. (7) Toprağın su ve rüzgar gibi doğal güçlerin etkisiyle kayması. (8) (tersi) Genişlik – Sıcak, heyecan gibi nedenlerle vücuttan çıkan sıvı.

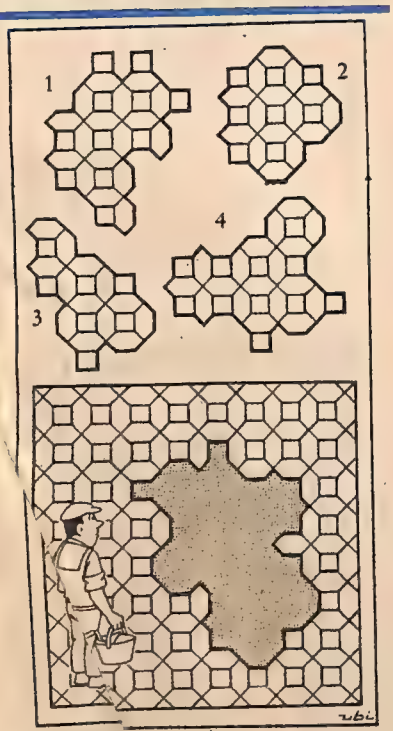

DUVARCI: Resimdeki duvarcının, evi tamamlayabilmesi için yukarıdaki parçalardan ikisini kullanması gerek. Acaba onları bulabilir misiniz?

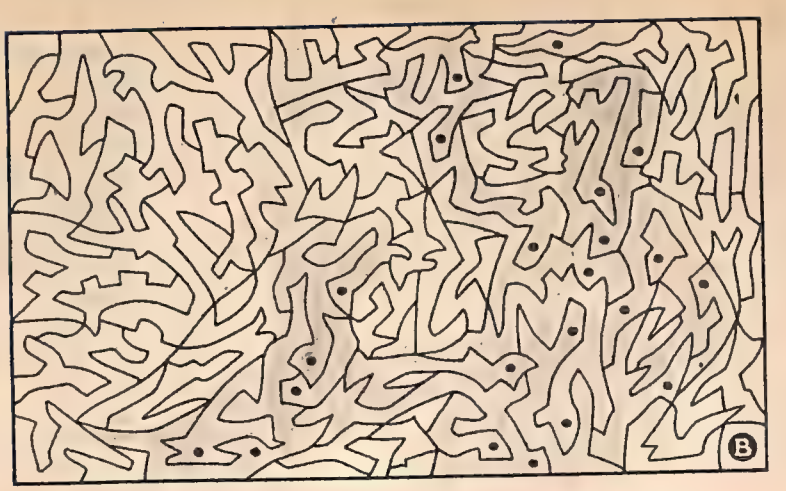

Noktalı yerleri boyayın bakalım ortaya ne resim çıkacak?

MENDİLLER

Yukarıda görülen mendiller birbirinin eşi. Acaba onları bulabilir misiniz?

DİKKATLİ MİSİNİZ?

Yukarıdaki resmi beş dakika inceleyin. Sonrada üzerini kapayarak, her iki büyük karede de, eksik ya da fazla çizilmiş şekilleri bulmaya çalışın.

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım....

- HAVKE EMPEN: 13 yaşında bir Almanım. Türkiye'deki arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Meraklarım: Pul toplamak, okumak, yüzmek, bisiklete binmek, koşmak, kürek çekmek, pop müziği plakları biriktirmek, futbol vb. dir. Çok mektup alırsam diğer Alman arkadaşlarıma da adresleri ileteceğim. İngilizce ya da Almanca yazışalım.
  Adres: Steinkamp 35 2391 Harrislee / Flensburg BATI ALMANYA
- ÖZLEM GÖNÜLŞEN: Yaşım 11. kart biriktiririm. Tiyatroya gitmeyi, müzik dinlemeyi, dansetmeyi severim. Yazışacağım.
  Adres: Hatay Cad. 277. Sok. No: 34/3 Hatay – İZMİR
- NURETTİN TAŞTEKİN: Yaşım 10. Spor yapmayı kitap okumayı, resim yapmayı çok severim. Yazışacağım.
  Adres: Eski Belediye Sok. Gürkan Ap. 12/7 SİVAS
- ESRA ÖZKAR: Yaşım 12. Müzik dinlemeyi, bisiklete binmeyi, kitap okumayı, tenis oynamayı ve yüzmeyi severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Karadağ sok. No: 17 Büyükada – İSTANBUL
- MURAT KORAY: Yaşım 16. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, futbol oynamayı severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Gökçe Sok. Gökçe Ap. No: 16 Caddebostan – İZMİR
- AYŞE DENİZ KAYTANLI: Yaşım 12. En büyük uğraşım şiir yazmak ve kitap okumaktır. Müzik dinlemeyi severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: 8. Cad. 81. Sok. Yıldıztepe 5. Blok No: 24 Emek – ANKARA

YANITLAR

- 7 BENZER: (1) Havuzun merdiveninin alt uçundaki siyah nokta ile ağacın budak deliği. (2) Tramplenin üzerindeki küçük leke ile havadaki küçük bulut. (3) Tramplenin üzerinden sarkan ağaç ile soldaki ağacın yanındaki çalı. (4) Kadının arkasındaki otomobil lastiğinin üzerindeki yuvarlak ile otomobilin ön tekerleğindeki şekil. (5) Soldaki tuğla parçasının biri ile çamurluğun üzerindeki şekil. (6) Soldaki balığın yüzgecinin yanındaki şekil ile otomobilin ön arması. (7) Balığın gözü ile otomobilin cant kapağı üzerindeki şekil.

- 8 FARK: (1) Soldaki perdenin üzerindeki kırışık. (2) Adamın kafasının yanındaki kırışıklık. (3) Saatin üzerindeki kolun köşesi. (4) Karyolanın saatin yanındaki bölümü. (5) Komidinin yan çizgisi. (6) Karyolanın ayak ucundaki tahtanın kenar çizgisi. (7) Kadının yastığının üst çizgisi. (8) Perdenin alt ucu.

- TEKERLEKLER: A – 2–3, B: 1–4.

- İKİ ŞEKİL: (1) Denizcinin üzerindeki döğmedeki geminin bayrağı. (2) Doktorun önlüğünün arka kemeri. (3) Askerin kasketinin ponponu ve kurdelası. (4) Duvradaki tablodaki yılanın dili. (5) Avizenin alt kısmındaki demir. (6) Denizcinin kolundaki ikinci döğme. (7) Denizcinin ayakkabısının bağı. (8) Şarap şişesinin etiketi. (9) Doktorun önlüğünün kolundaki bant.

- KARE BULMACA: Soldan sağa: (1) Sürünmek. (2) İran – Er. (3) Mekik – O. (4) Em – Teyze. (5) Temel. (6) İyot. (7) İkram – Ne. (8) Kasket.
  Yukarıdan aşağıya: (1) Simetrik. (2) Üreme – Ka. (3) Rak – Mars? (4) Ünite – Ak. (5) Kelime. (6) Me. (7) Erozyon. 8) Ne – Ter.

- DUVARCI:

- MENDİLLER: 3 ve 6 numaralı mendiller eş.

- DİKKATLİ MİSİNİZ?: Soldaki karede şapkalar üç tane, sağdakinde iki tane çizilmiş; Soldaki resimde bastonlar iki, sağdaki resimde üç tane çizilmiş; Soldaki resimde pipolar iki, sağdaki resimde üç tane çizilmiş; Soldaki resimdeki top, sağda yok.

- POLİS DOSYASI: Kadının fotoğraflarını gösterdiği kolyenin kilidi (açma kapama yeri) yoktu. Boncukların hepsi sık bir biçimde dizilmişti. Bu nedenle, kadın anlamadan birinin onları oradan çekip alması olanaksızdı. Tabii bu küçük nokta komiserimizin gözünden kaçmadı.

OKURDAN OKURA

MEVSİMLER

Yazın güneş ışınları
Kışın beyaz karları
İlkbaharda çiçek çiçek ağaçlar
Sonbaharda döker yapraklar

Yazları sarı başaklar
Sonbaharda portakal, muz, elmalar
İlkbaharda tatlı kirazlar
Kışları uykuya yatar hayvanlar

Yazları yeriz dondurmalar
Kışları içeriz ılık sular
İlkbaharda limonatalar
Sonbaharda kokulu çaylar

Hepsi birbirinden renkli
Hepsi birbirinden neşeli
4 Mevsimdir bunlar
İlkbahar, yaz, kış, sonbahar

AHMET ÖNAL

ODUNLAR

Hakan yaz tatilinde dayısına gider. Dayısı bahçeye çit yapmaktadır. Hakan ona yardım etmek için dayıcığım sana yardım edebilir miyim der. Dayısı:

— Olur yavrum şuradaki kütüklerden taşıyabildiğin kadar getir, der. Hakan gittikten biraz sonra eli boş olarak gelir. Dayısı sebebini sorunca.

Hakan: Sen bana ne kadar taşıyabilirsen getir, dedin ben de hiç birini taşıyamadım.

MERAL ÖZ

Resim: FEZAY YAKUT

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız. Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

OT TOPLUYOR

Ahmet, komşu bahçede meyve ağacında iken bahçıvan gelir.

— Heyyy. Ne yapıyorsun orada?

— Şey. Ot topluyorum da.

— Ağacın tepesinde ot ne arar?

— İşte ben de onun için aşağıya iniyordum...

VİKTOR YENİBAHAR

Resim: MERAL KAZANCI

KENDİ DÜŞEN AĞLAMAZ

Bir küçük yaramaz.
Hiç yerinde duramaz,
Sağa sola koşardı,
Azgınlaşıp coşardı.

Bir gün karşı yamaçta
Yuva gördü ağaçta,
Hemen fırlayıp çıktı
Bastığı dal kırıktı.

Yuvarlandı yaramaz,
Kendi düşen ağlamaz.

ŞİNASİ AYDIN

MİNİK KÖPEĞİM

Mini mini köpeğim,
Havla havlar dururdu.
Verirdim ona bir kemik,
Susar yine otururdu.
Sonra açıldım tasmasını,
Koşardı ortalara.
Eğlenirdi koşardı o yemyeşil çayırda,
Ama öldü ne yazık ki
Bir trafik kazasında.

OKAY AYNUR

BİSİKLETİM

Benim bir bisikletim var.
At gibi şahlanır.
Bastın mı pedalına
Kimseler tutamaz onu.

Benim bir bisikletim var.
Gitmedik yer bırakmaz.
Bastın mı pedalına
Gider gece gündüz

Benim bir bisikletim var
Ne kederi var, ne derdi
Bastın mı pedalına
Dünyayı gezer.

SELİM SOYER

HASTA

Yahudinin biri ölüm halinde hastalanmıştı. Doktor çağrıldı. Doktor "Ben sizi iyileştirebilirim" deyince cimri yahudi derhal "Kaça" diye sordu.

Doktor "500 dolara" dedi.

— Acaba ücreti biraz düşüremezmisiniz doktor bey, çünkü cenaze levazımatçısından daha iyi teklif aldım.

EYÜP AYHAN CÖMERT

AKVARYUMUM

Bir akvaryumum var
İçinde süsler var
Bir akvaryumum var;
İçinde balıklar yaşar.

Bir akvaryumum var;
İçinde taşlar var.
Bir akvaryumum var;
İçinde barış, kardeşlik yaşar.

MEHMET KARA

DÖRT MEVSİMİ TANIDIM

Yapraklar solgun,
Döküme başladı.
Anladım sonbahar
O sensin.
Kayak ve kar
Kardan adam
dahası var,
Sen kışsın tanıdım.
Yeşerdi her taraf
Canlandı doğa,
Elveda soğuğa,
O sensin ilkbahar.
Bunaldım sıcağında
Daha dün ana kucağında
Kışa zıt olan,
Yazsın sen tanıdım.

RİFAT ÖZER

İKİ ARKADAŞ

En iyi iki arkadaş
Biri siyah biri beyaz
Otururlar yanyana
Konuşurlar kulaktan kulağa
Evde oyun oynarlar
Bahçede hoplar zıplarlar

MUSTAFA TOK

KARA TREN

Çirkindir kara tren
çuf çuf eder giderken
Yurdumun her yerine
Gider gelir durmadan
Yolcu taşır bıkmadan.

UĞUR KARA

SIR

Ahmet ile Özkan konuşuyorlardı:

— Sana söylediklerimi hemen arkadaşlarına iletmişsin. O bir sırdı.

— Doğru. Doğru ama, sen bana yalnızca "Bu bir sırdır" dedin. Başkalarına söylememem gerektiğini söylemedin ki...

VİKTOR YENİBAHAR

— Atın huysuz olduğunu söylemeliydin.

FIKRALAR

NE DEMEKTİR?

Mehmet Türkçe dersinde düşük not almıştı. Fiil çekimine aklı almıyordu.

Babası:

— Bundan kolay bir şey yok, dedi. Örneğin: Yıkanıyorum, yıkanıyorsun, yıkanıyoruz, yıkanıyorsunuz, yıkanıyorlar, dersem bu söylediklerimden ne anlarsın?

Mehmet tereddüt etmeden babasını yanıtladı.

— Herkes yıkanıyorsa, mutlaka günlerden pazardır.

İLETKENLİK

Fizik dersinde öğretmen sordu:

— Söyleyin bakalım çocuklar, elektrik nelerden geçmez?

Öğrenciler hep bir ağızdan bağırdılar:

— Camdan, tahtadan.

— Başka?

— Lastikten.

— Başka?

Şakayı seven bir öğrenci:

— Bir de kenar mahallelerden geçmez öğretmenim.

LÜTFEN

Adam geç vakit evine dönerken biri yanına yaklaşarak sordu:

— Afedersiniz beyefendi, boks bilir misiniz?

— Hayır bilmem.

— Ya silah taşır mısınız.

— Hayır.

— O halde lütfen cüzdanınızı verir misiniz?

YAZISI

POLİS DOSYASI

Acaba komiser kadının yalan söylediğini nasıl anladı?

Çözümü 64. sayfada

"Faiz" nedir bilenler parmağını kaldırsın!

İnsanlar çalışıyor,
para kazanıyorlar...
Peki, para çalışmaz mı?
Para, para kazanmaz mı?

Elbette kazanır.
Yeter ki siz çalıştırın.

Para, bankada çalışır.
Paranın kazandığı paraya,
bankacılık dilinde
"faiz" diyoruz.

Önemli olan, parayı
en yüksek faizle çalıştırmaktır.
Pamukbank, her zaman
en yüksek faizi verir.

Diyelim, bugün
Pamukbank'a 1.000 TL yatırdınız.
Ya da, sizin adınıza büyükleriniz
5.000-10.000 TL yatırdılar.
Bakalım bu paralar
ne kadar sürede
ne kadar büyüyor:

Yatırılan TL	I. yıl	II. yıl	III. yıl	IV. yıl
1.000.—	1.245.—	1.548.80	1.919.44	2.364.20
5.000.—	6.080.—	7.367.36	8.881.78	10.638.50
10.000.—	12.060.—	14.515.60	17.403.30	20.753.04
15.000.—	18.060.—	21.687.60	25.953.58	30.902.12
20.000.—	24.020.—	28.811.84	34.447.04	40.983.88

Tablodan da anlaşıldığı gibi,
Pamukbankta paranız
çok para kazanır...
4 yılda iki katını da aşar.

"İyi", değil mi?

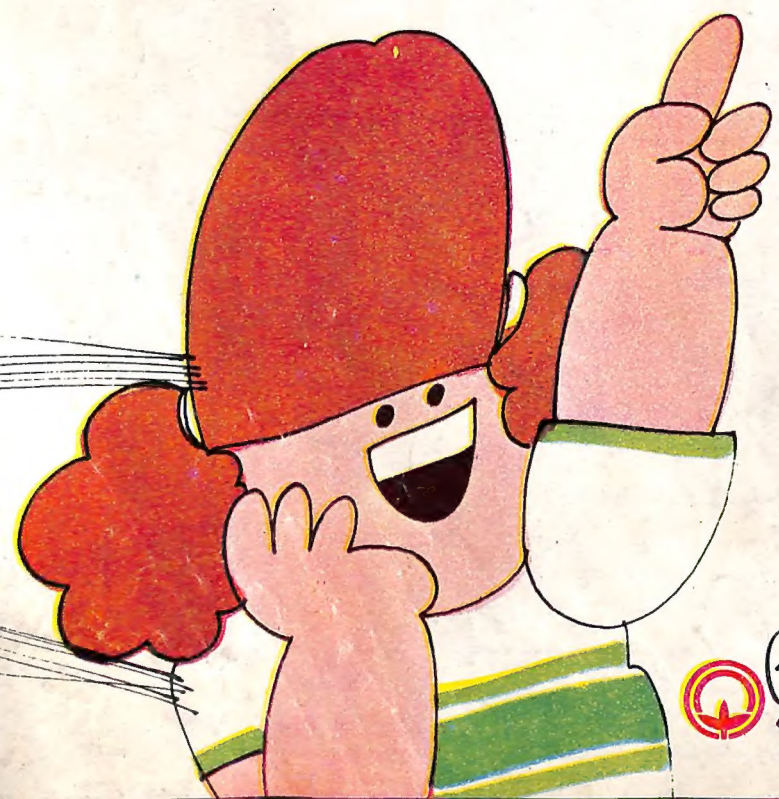

PAMUKBANK
iyi bankadır